

Przedwzrostek

Codziennie ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 10

Rok 67

Czwartek, dnia 14 stycznia 1937

Bereza zapelnia się znów narodowcami

Z piątku na sobotę wywieziono znów do Berezy dwóch młodych działaczy Str. Nar., z powiatu wysokomazowieckiego i z poniedziałku na wtorek wywieziono 2 dalszych

Warszawa, 12. 1. — W nocy z piątku na sobotę, t. j. z 8 na 9 stycznia br., zostali wywiezieni powtórnie do miejsca odosobnienia w Berezie Kartuskiej dwaj młodzi działacze Str. Nar. w pow. wysoko-mazowieckim, rolnicy, bracia Jan i Józef Pogorzelscy z pod Sokół, pow. wysoko-mazowieckiego, którzy już przebywali w lecie 1935 r. ponad 7 miesięcy w Berezie Kartuskiej. Obecnie w związku z akcją władz rządowych w sprawie zajęć przeciwyżdowskich w Czyżewie, pow. wysoko-mazowiecki stał się jedynym terenem, skąd wywozi się do Berezy członków Str. Nar., których od dn. 22 grudnia, a więc w ciągu 3 tygodni, wywieziono już z tego powiatu pięciu, t. j. pp.: adw. inż. Mariana Jursza — prezesa zarządu powiatowego Str. Nar. na pow. wysoko-mazowiecki, Albina Organińskiego — kierownika organizacyjnego S. N., Jana Pogorzelskiego — pow. kierownika organizacyjnego Str. Nar., Józefa Pogorzelskiego, Stefana Kraszewskiego — zastępcę kierownika organizacyjnego S. N. na obwód Czyżew.

W czasie istnienia Berezy pow. wysoko-mazowiecki dostarczył największą ilość zesłańców narodowych, a mianowicie 11 członków Str. Narod.

Warto zaznaczyć, iż ludność pow. wysoko-mazowieckiego składa się przeważnie ze szlachty zaściankowej, która odznacza się mocnymi charakterami, dużym poczuciem godności i honoru i właściwą duszą mazurskiej rogowatością.

Przy okazji przypominamy krótką statystykę obozu izolacyjnego w Berezie Kartuskiej. W ciągu swego z górą dwuletniego istnienia w miejscu odosobnienia w Berezie Kartuskiej „gościło” przymusowo 70 narodowców, w tym 49 członków Str. Narod. Trzeba podkreślić, że sześciu członków S. N. zsyłano tam dwukrotnie, m. in. pp.: Władysława Pacholczyka, Wilhelma Bartyzela, Józefa Pogorzelskiego, Jana Pogorzelskiego.

Specjalne nasilenie zsyłek do Berezy miało miejsce w lecie 1934 r. po zabójstwie min. Pierackiego, kiedy to z tej okazji b. premier Leon Kozłowski stworzył obóz izolacyjny w Berezie. Poza tym nasilenie zsyłek do Berezy notowano w lecie i jesieni 1935 r., podczas słynnego hojkotu wyborów do obecnego Sejmu, a obecnie z okazji zajęć przeciwyżdowskich w Czyżewie przypominano członkom Str. Nar. szlak Berezy.

W Berezie przebywali członkowie Str. Nar. ze wszystkich części Polski oraz ze wszystkich stanów i zawodów, a więc byli tam adwokaci, lekarze, nauczyciele, urzędnicy prywatni, aplikanci adwokacy, akademicy, robotnicy, chłopci, dziennikarze, rzemieślnicy, kupcy, bezrobotni, byli dalej ludzie rozmaitego wieku — od dwudziestoletniego młodzieńca do sześćdziesięcioletniego osiwiiałego człowieka, przebywali tam od 2 tygodni do kilku miesięcy.

Z posiadanych przez nas wiadomości nikt z narodowców, którzy prze-

szli Berezę, nie załamał się duchowo, choć wielu z pośród nich ucierpiało mocno fizycznie.

Dla scharakteryzowania postawy duchowej narodowców w Berezie można zacytować słowa z popularnej wśród narodowców piosenki o Berezie:

„Nas nie ustrasza Kartuską Bereza!”

Warszawa. (Tel. wł.) Do Berezy Kartuskiej wysłano onegdaj członka Stronnictwa Narodowego Stefana Zukowskiego, sekretarza powiatowego Stronnictwa w Wysokim Mazowieckim i Antoniego Tyborowskiego, młodego działacza narodowego w Białymstoku, który był jednym z oskarżonych w procesie o t. zw. marsz na Kobylin w dniu wyborów 8 września 1935 r. (w)

Powstańcy bombardowali Malagę

300 osób zabitych i 1000 rannych — Statki duński i norweski w niebezpieczeństwie — Samoloty rzuciły 200 bomb zapalających

MALAGA — PORT W POLUDNIOWEJ HISPANII.

Gibraltar. (PAT). Agencja Reutera donosi, że w dniu wczorajszym powstańcze samoloty i okręty wojenne bombardowały niezwykle gwałtownie Malagę. W czasie bombardowania w porcie znajdowały się duński statek „Signe” i norweski „Saga”. Samoloty powstańcze rzuciły około 200 bomb zapalających, a dwa krążowniki powstańcze oddały równocześnie na mia-

sto kilkaset strzałów. Statki „Saga” i „Signe” odpłynęły całą siłą pary do Gibraltar. Kilka osób z załogi statków jest lekko rannych.

Gibraltar. (PAT). Przy wczorajszym bombardowaniu Malagi przez samoloty i dwa krążowniki powstańcze padło 300 zabitych, a około 1.000 odniosło rany.

Możliwość kontrrewolucji w Barcelonie

Brak chleba może doprowadzić do poważnych zaburzeń

Hendaye (PAT). W Barcelonie utrzymuje się nadal atmosfera niezadowolenia i rozgoryczenia wśród ludności cywilnej z powodu braku chleba. Delegacja kobiet udała się do prezydenta Companys, żądając zniesienia komitetów kontrolnych i skupienia władzy w rękach rządu, który powinien zorganizować racjonalny

rozdział chleba. W olbrzymich ogonkach, czekających nieraz napróżno przed piekarniami, wybuchały kłótnie i incydenty, kończące się w komisariatach. Dalsze trudności w nabywaniu chleba mogą doprowadzić do poważnych zaburzeń kontrrewolucyjnych.

Kontratak czerwonych załamał się

Próba utrzymania ducha wojsk rządowych, zdemoralizowanych przez ostatnie niepowodzenia, nie powiodła się

Paryż (PAT). Korespondent Havasa donosi z Avila (po stronie powstańców): Wojska rządowe rozwinę-

ły wczoraj dwukrotnie kontratak i wielkimi siłami, poparte przez 12 czołgów. Silniejszy był atak o świcie pod

Las Rozas. Artyleria narodowa w ciągu godziny ostrzeliwała pozycje przeciwnika. Piechota nie mogła wyjść z okopów. Wojska rządowe porzuciły na polu bitwy 4 czołgi z 9-ciu, które przekroczyły linie narodowców. Inne czołgi zdołały powrócić do swojej bazy.

Drugi atak odbył się w godzinach porannych pod Maja de Honda. Jak się zdaje, milicja rządowa miała nadzieję, że z pomocą czołgów przetrnie komunikację pomiędzy dwiema miejscowościami. Bitwa była krótka, ale krwawa. O godz. 12 na całym froncie sytuacja była bez zmian.

Dowództwo narodowców uważa te ataki za próbę utrzymania ducha wojsk rządowych, zdemoralizowanych przez ostatnie niepowodzenia. Na innych odcinkach pod Madrytem zupełny spokój.

Powstańcy zagarnęli parowiec sowiecki

London (PAT). Reuter donosi z Santander: Na wysokości Santander powstańcy zagarnęli parowiec sowiecki z żywnością.

Bunt na parowcu hiszpańskim

Havana (PAT). Na pokładzie parowca hiszpańskiego „Manuel Cruz” wybuchł ponownie bunt załogi, która usiłowała owiadnąć statkiem. Policja kubańska interweniowała. Kapitan parowca oświadczył, że bunt spowodowany został decyzją departamentu stanu Kuby wydania statku hiszpańskiemu towarzystwu transatlantyckiemu.

Skazani na śmierć

Bilbao (PAT). Dowódca okrętu powstańczego „Virgai del Carmen” Jose Quiroga i kierowca Candigo Perez zostali skazani na śmierć przez trybunał za korsarstwo i rozstrzelani. Oskarżeni byli o zagarnięcie parowca rządowego „Galerna” i wymordowanie jego załogi i pasażerów.

Czerwoni aresztowali konsula Nicaraguy

Hendaye (PAT). W Barcelonie krąży pogłoski o aresztowaniu konsula rep. Nicaragua za wystawienie fałszywych paszportów obywatelom hiszpańskim, chcącym uciec zagranicę.

Pomoc dla czerwonych

Hendaye (PAT). W dniu wczorajszym przybyła do Barcelony nowa partia ochotników zagranicznych. Przeważają Francuzi, Belgowie i Niemcy. Ochotnicy zostali przyjęci na dworcu uroczystie z muzyką.

Rząd angielski niezadowolony z gen. Franco

Paryż (PAT). „Echo de Paris” zamieszcza następującą depezę z Londynu: Rząd brytyjski jest niezadowolony z tego, iż gen. Franco postanowił za pomoc Niemiec zapłacić rudami, których eksploatację faktycznie odebrano Anglikom i Francuzom. Chodzi tu przede wszystkim o pokłady miedzi w Rio Tinto i Huelva, które mają 370 tys. ton rudy miedzianej. Chociaż rudy te zawierają zaledwie 8—9 procent miedzi, to jednak bogate są one w siarkę, wobec czego mają duże znaczenie dla wyrobu amunicji niemieckiej.

Zdrowie Ojca św. bez zmian

Citta del Vaticano (PAT). W stanie zdrowia papieża nie zaszły żadne zmiany. Noc dzisiejszą ojciec św. spędził spokojnie i w czasie pierwszej wizyty prof. Milani jeszcze spał. O godz. 8,30 papież wysłuchał mszy św. i przyjął Komunię św., po czym udzielił audiencji kardynałom Pacelli i Mercati.

Marszałek Rydz-Śmigły w Kościeliskach

Warszawa. (Tel. wł.) Marszałek Rydz-Śmigły zamieszkał przy sanatorium wojskowym w Kościeliskach, w tzw. Dworku, w którym mieszkał podczas ostatniego pobytu Prezydent Rzeczypospolitej. (w.)

Aresztowanie włoskiej wyprawy archeologicznej

Jerozolima (PAT). Prasa tuższa donosi o aresztowaniu przez rząd Jemeya uczestników włoskiej wyprawy archeologicznej pod zarzutem sporządzania map wojskowych.

Zamordowanie Polaka w Tunisie

Tunis (PAT). Zamordowany został niedawno obywatel polski J. Woliński, zamieszkały od lat w Tunisie. Powodem zbrodni była zemsta odprawiona z powodu braku pracy czeładnika Włocha. P. Woliński cieszył się poważaniem wśród tutejszej emigracji.

Nota Belgii

Bruksela. (PAT). Nowa nota belgijska, uchwalona wczoraj przez radę ministrów, domaga się odszkodowania za zabójstwo barona Borchgrave. Nota jest zredagowana w słowach stanowczych, ale nie zawiera groźby zerwania stosunków dyplomatycznych z rządem w Walencji.

Zwłoki bar. Borchgrave zabrał kontrtorpedowiec francuski „Maillebreze” i przybędzie do Tulonu dnia 14 bm. wieczorem lub 15 bm. z rana.

Pobito członka

Warszawa. (Tel. wł.) W gmachu audytorium uniwersytetu warszawskiego, podczas przerwy w wykładach kilku studentów cobilo 19-letniego Adolfa Frajwachy, członka Legionu Młodych.

Otrzymał on 5 ran tłuczonych w głowę. Podczas wykładów panował spokój. Zaobserwowano mniejszą ilość studentów-Żydów. Na ulicach krążyły wzmocnione patrole policyjne. (w)

Brawo, piekarze łódzcy!

Łódź. 13. 1. — Na ostatnim walnym zgromadzeniu Cechu Piekarzy-Chrześcijan w Łodzi powzięto uchwałę niezakupowania mąki od Żydów. Fakt ten zasługuje na podkreślenie i uznanie.

Tym niemniej należy stwierdzić, iż żydowscy piekarze w Łodzi już od dawna stosują bojkot młynarstwa i kupiectwa chrześcijańskiego w tej gałęzi handlu.

Rektor i prorektor Uniwersytetu Wileńskiego podali się do dymisji

Wilno (PAT). Na posiedzeniu senatu uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie w dniu 12. 1. 37. rektor U. S. B. prof. dr. Władysław Jakowicki i prorektor prof. dr. Józef Patkowski podali się do dymisji.

Parylewiczowa przewieziona do szpitala

Warszawa. (Tel. wł.) Według pogłosek, Parylewiczowa została przewieziona do szpitala św. Łazarza na oddział chorób wewnętrznych, gdzie ją osadzono w izolowanej separacie. Pobyt Parylewiczowej w szpitalu jest obliczony na 4 dni.

Ekspertyza ksiąg związku pracy obywatelskiej kobiet wykazała, że suma sprzeniewierzonych przez Parylewiczową pieniędzy wynosi 14.000 zł, z czego 11.800 złotych pokrył mąż Parylewiczowej. (w)

Zgon biskupa Bromboszcza w kościele

Katowice. (Tel. wł.) We wtorek rano zmarł o godz. 3 w szpitalu SS. Elżbietank w Katowicach ks. biskup-sufragan Bromboszcz, przeżywszy 50 lat.

Od szeregu lat cierpiał na chorobę śledziony. Mimo strasznych cierpień spełniał swe obowiązki aż do ostatniej chwili, kiedy nastąpiła prawie utrata przytomności. Data pogrzebu nie jest jeszcze ustalona z powodu nieobecności w Katowicach ks. biskupa ordynariusza Adamskiego. (w.)

Budżet ministerium sprawiedliwości w Sejmie

Min. Grabowski o kradzieży grosza publicznego

Warszawa. (Tel. wł.) Na posiedzeniu sejmowej komisji budżetowej omawiano budżet ministerium sprawiedliwości, który referował p. Sioda.

Omawiając sprawy ustawodawcze, podniósł, że prawo małżeńskie, pomimo pałacej potrzeby, dotąd się nie ukazało. Kwestia trwałości węzła małżeńskiego musi być jednolicie unormowana. Należy pomyśleć o tym, ażeby położyć tamę nagminnemu przepisywaniu majątku małżonka na małżonkę celem pokrzywdzenia wierzycieli. W adwokaturze sytuacja pogorszyła się. Adwokaci są przeciętni sprawami ubogich.

Osobną ujemną sprawę adwokatury stanowi przerost udziału mniejszości narodowej w tym zawodzie, zwłaszcza w okręgach warszawskim, lwowskim i krakowskim. Żywił polski musi mieć przewagę także w palestrze. Konieczna jest ingerencja państwa przy sposobności opracowania nowej ordynacji adwokackiej. Szczęśliwe rozwiązanie tego zagadnienia będzie połączone z faktyczną korzyścią mniejszości narodowych, gdyż pozwoli na normalne współzycie w ramach uwzględnienia słusznych interesów adwokatów polskich. Na zakończenie p. Sioda stwierdził obniżenie poziomu wymiaru sprawiedliwości. Szczególnie po głośnych aferach w okręgu wileńskim i krakowskim konieczną jest reforma.

Ministerium od szeregu lat jest na drodze niewłaściwej, z której należy jak najszybciej zawrócić, by zapewnić organom sprawiedliwości należną powagę i zaufanie społeczeństwa.

Minister Grabowski obszernie omawiał sprawy swego resortu i zaczął od wzrostu przestępczości, podkreślając, że wzrasta ona stale w dziedzinie przestępstw przeciwpaństwowych.

Przyrost więźniów wynosi rocznie około 5 tysięcy osób. Przyczynami wzrostu są wzmocniona wywrotowa działalność obcych agentur, ogólna demoralizacja, wywołana ciężkimi warunkami, kryzys moralny i obyczajowy przez zanik hamulców etycznych i religijnych. Minister zajął się szcze-

gólnie przestępstwami przeciwpaństwowymi.

Prawdziwymi sprawcami są agencje obce, które pracują z ukrycia i finansują akcję przestępczą, agitując przeciw najwyższym dobrom państwowym. Kradzież grosza publicznego, łapownictwo, protekcjonizm, nepotyzm, oto nazwy chorób, toczących młody nasz organizm państwowy.

Na dowód minister przytacza sprawę dyrektora Michalskiego, naczelnika Krzysztoforzkiego, skazanych za łapówki, starostów Twardowskiego i Krawczyka. Tego nie wolno chować przed światem, to trzeba otwarcie przyznać, że korupcja i złodziejstwo grosza publicznego zaczyna przybierać zastraszające rozmiary. Rząd nie cofa się przed najdalej idącymi środkami, ażeby niebezpieczeństwo usunąć.

W zakresie spraw personalnych minister podkreślił przeciążenie prac sędziów i prokuratorów a także upośledzenie tego działu służby państwowej pod względem materialnym.

Uposażenie sędziego grodzkiego wynosi zaledwie 420 złotych, gdy uposażenie komendanta policji powiatowej — od 500 do 680 złotych, a naczelnika urzędu skarbowego — od 535 do 960 złotych.

Od chwili objęcia urzędu p. minister Grabowski nie pomija sposobności, ażeby obwieścić niezawisłość sędziów i uważa niezawisłość sędziowską za dogmat. Jeżeli kto daje posłuch podszeptom zewnętrznym lub wykazuje niedbalstwo, czy ignoruje prawo, ten nie może szukać ochrony w niezawisłości. Rozpaczliwa jest sytuacja aplikantów sądowych, których mamy obecnie nadmiar. Zdarzył się wypadek zemdenia aplikanta z powodu głodu na rozprawie.

Minister zamierza wystąpić z inicjatywą reformy studiów prawniczych. Ważną rzeczą jest reforma adwokatury. Obecny poziom adwokatów młodych, wstępujących na podstawie prawa z 1932 r. jest zdecydowanie niski, gdyż kwitnie wśród nich korupcja. Kandydaci na aplikantów kupują sobie po prostu patronów. Projektowana reforma wprowadza zasadę, że dopiero ukończenie aplikacji sądowej da możliwość wstępu na aplikację adwokacką.

Minister omawiał następnie ustawodawcze prace ministerstwa i zapowiedział, że rząd przedstawi w najbliższym czasie projekt o zmianie ustroju sądów w postępowaniu karnym, projekt ustawy o organizacji więziennictwa. Opracowuje się ustawę prasową oraz ustawę o fundacjach.

W dyskusji poseł Minberg poruszył sprawę żydowską, a szczególnie kalendarzyka samoobrony narodowej w Poznaniu, która ma — zdaniem mówcy — zohydzać obywateli Żydów w oczach obywateli Polaków twierdzeniem, że w czasie wojny polsko-bolszewickiej Żydzi strzelali do Polaków.

Głos: Tak było!
Poseł Walewski poruszył sprawy interesujące dziennikarzy. Przed wszystkim sprawę konfiskat dzienników, gdzie premier powiedział swego czasu, iż polecił prasę traktować liberalnie, nie konfiskować jej, gdyż rząd nie potrzebuje się prasy obawiać.

Praktyka wykazuje, że konfiskaty są stosowane rzadziej, chodzi jednak o to, jak się konfiskuje. Trzeba stwierdzić, że niemal w każdym mieście, każdy urząd konfiskuje co innego. Należy unormować w dużym stopniu praktyki prokuratorów.

Druga sprawa jest sprawą stosowania art. 159 k. k., a mianowicie jego paragrafu pierwszego, dotyczącego kar za rozpowszechnianie wiadomości z dochodzenia lub śledztwa. Pod tym względem to postanowienie jest często nadużywane. Urząd prokuratorski w porozumieniu z organizacjami dziennikarskimi powinien tę drażliwą sprawę unormować.

Poseł Jedynak poruszył sprawę Parylewiczowej, zwracając uwagę, że pod zarzutem oparcia się o Parylewiczową pozostają sędziowie obwodu krakowskiego. Dlatego należy tę sprawę jak najszybciej załatwić.

Poseł Bakon poruszył kwestię żydowską zarówno w adwokaturze, jak i w sądownictwie. (w)

Holenderscy goście w Krynicy

Krynica. (Tel. wł.) Przyjechał przedstawiciel min. spraw zagranicznych. 26 bm. przybyła Kiepora z żoną. Młoda para oddaje się sportom, jeździ sankami, uczestniczy w meczach hokejowych. Jadają na ogólnej sali. W ciągu dwóch tygodni ma przyjechać do Krynicy ich samochód z Holandii, w którym udadzą się prawdopodobnie do Krakowa i do Zakopanego.

Pogłoski o zamierzonym przyjeździe królowej Wilhelminy nie spotykają się ani z potwierdzeniem, ani z zaprzeczeniem.

Warszawa. (Tel. wł.) Urzędnik policyjny Rottevell wraz z p. Bruyn

odjechali do Krakowa, celem zamówienia apartamentów w hotelu. Bruyn ma wyjechać za granicę, a Rottevell pozostaje w Krakowie, gdzie się ma spotkać z osobą, dla której zamówił pokoje w Grand Hotelu. (w.)

Warszawa. (Tel. wł.) Księżna Julianna holenderska zaniemogła lekko wskutek przemęczenia wycieczkami narciarskimi.

Przedstawiciel MSZ. Szczesny-Zaleski złożył wczoraj młodej parze holenderskiej wianuszek róż i mimozy. Pogłoski, jakoby do Krynicy miała przyjechać królowa holenderska Wilhelmina, zupełnie nie potwierdzają się.

Sprawa uregulowania stosunków niemiecko-francuskich

Amb. Poncet wyjechał do Paryża — Dr. Schacht nie pojedzie do Francji

Paryż (PAT). Havas donosi: Ambasador François Poncet konferował z rana w m. s. z. długo z min. Delbossem, a po tym z podsekretarzem stanu Vienot. Koła poinformowane oświadczają, że ambasador nie przywiózł z sobą konkretnego projektu, dotyczącego uregulowania stosunków francusko-niemieckich czy też pomocy gospodarczej dla Rzeszy.

Z drugiej strony wskazują, że wyżyła dr Schachta w Paryżu, o której donosiła prasa, nie jest postanowiona i uległa odroczeniu. Prezydent Banku Rzeszy dr Schacht miał przybyć na założenie kamienia węgielnego pod budowę pawilonu niemieckiego na wystawie w 1937 r., obecnie jednak niewiadomo komu rząd niemiecki poleci tę misję.

Grypa szaleje we Włoszech

Rzym. (PAT). Epidemia grypy szerzy się po całych Włoszech. W szczególności zanotowano wiele śmiertelnych wypadków w Rzymie, Mediolanie, Wenecji, Neapolu, Trieście i Madenie.

Dalsze manifestacje w Antiochii

Antiochia (PAT). Stronnicy Turcji zorganizowali dziś nową manifestację, na którą sprowadzili w samochodach 5.000 górali. Demonstranci defilowali z odznakami i flagami z półksiężycem tureckim. Wszystkie sklepy są zamknięte.

Zamykanie dalszych fabryk firmy General Motors

Nowy Jork (PAT). Zarząd firmy General Motors donosi z Detroit o zamknięciu dalszych 5 fabryk, w których jest razem 112.800 strajkujących.

Zawalenie się chodnika nad morzem

Paryż (PAT). Dziś z rana w Nizzu na bulwarze Promenade des Anglais zapadła się część chodnika nad morzem, utworzył się dół o głębokości 3 metrów. Około 20 przechodniów odniosło rany. 4 trzeba było przewieźć do szpitala.

Odczyt profesora włoskiego

Kraków. (Tel. wł.) Przybył tu Francesco Ercole, profesor uniwersytetu bolońskiego, który w latach od 1932 do 1935 był podsekretarzem w ministerstwie oświaty. Wygłosi on w instytucie kultury włoskiej odczyt nt. „Korporacyjne państwo faszystowskie”. (w.)

Otwarcie sesji Riksdagu

Sztokholm (PAT). We wtorek o godz. 11 otwarta została z tradycyjnym ceremoniałem przez króla zwyczajna sesja riksdagu, w obecności członków rodziny królewskiej, rządu, korpusu dyplomatycznego itd.

Odczytana przez króla mowa tronowa stwierdza, że stosunki Szwecji z zagranicą są dobre, podkreśla jednak, że okres obecny wymaga czujności i jednomyślnej współpracy w celu zapewnienia narodowi bezpieczeństwa, pokoju i prawa rozporządzania swym losem.

Ogromne zamieci śnieżne

Sofia (Tel. wł.) Nad Bułgarią przyszyły w ostatnich dniach silne burze śnieżne, pociągając za sobą 5 ofiar w ludziach. Miasteczko Sewlljewe zostało zupełnie odcięte od świata. Nad Rumunię szaleje także gwałtowna śnieżnica. Wysokość zasp śnieżnych w Dobrogea sięga 2 metrów.

Mistrz Solski bawił ostatnio w Łodzi, występując z wielkim powodzeniem w Teatrze Miejskim w sztukach: „Fryderyk Wielki” Nowaczyńskiego i „Skapiec” Młostkowskiego. Na zdjęciu najwybitniejszy artysta polski załącza pozdrowienia dla Czytelników „Ore-downika”.

że chcą służyć samorządowi, a nie chcą być użyty jako narzędzie przeciwko temuż — to w świetle tego — sądzimy — obiektywnego dokumentu uwypukla się cała gałgańska gra Żydów na odcinku łódzkim. Żydzi są wściekli na Klub Narodowy, że dema-

kuje on perfidną grę żydo-social-komuny i że jest jedynym czynnikiem stojącym w poprzek interesów żydowskich, broniącym spraw Polaków w samorządzie łódzkim, które socjaliści wespół z Żydami i komuną chcą za-przepaścić.

Ponura zbrodnia w biedaszybie

Tajemnica skrytobójczego mordu z przed trzech lat wyjaśniona? — Stracił konkurenta do lochu 23 metry głębokiego, a następnie zasypał

Katowice, 12. 1. — Przed prawie trzema laty zaginął w tajemniczych okolicznościach 20-letni Konrad Smilowski z Kostuchny, pow. Pszczyna, pełniący straż nocną przy biedaszybach. Przeprowadzone intensywne śledztwo nie doprowadziło do ujawnienia tajemnicy zaginięcia.

Dopiero w ostatnim czasie na skutek krążących plotek policja podjęła dochodzenia i wpadła na trop morderstwa, którego ofiarą padł s. p. S. Aresztowano w związku z tym w ub. sobotę biedaszybikarza Władysława Kreksa z Kostuchny pod zarzutem za-

mordowania Smilowskiego.

Prawdopodobny przebieg zbrodni przedstawia się w ten sposób, że krytycznej nocy na 23 lutego 1934 matka Kreksa przyłapała Smilowskiego na kradzieży węgla z biedaszybu Kreksa i zagroziła mu, że syn się z nim załatwi. Nad ranem Kreks. dowiedziawszy się o wizycie Smilowskiego w jego szybiku pobiegł go, a następnie wrzucił do 23 metry głębokiego szybiku, który następnie dla zatarcia śladów zasypał, oświadczając, że nie ma już tam węgla.

Śledztwo w dalszym ciągu trwa.

Dr. med. H. ZIOMKOWSKI
specj. chorób skór, wener. i moczościowych
Łódź, 6 Sierpnia 2, tel. 118-33
Przyjmuje 9-12 i 3-9 w niedzielę: 9-12
n 19 814

sarży, przeważnie znanych z lewicowego nastawienia, usiłował udowodnić, że artykuły te były tylko polemiką między sektą badaczy Pisma św. a Kościołem Katolickim i nie godziły w dogmaty Kościoła.

Sąd po naradzie wydał wyrok, mocą którego redaktor sekciarsko-żydowskiego tygodnika w Łodzi, Zyd August Raczek, skazany został na 1 rok i 3 miesiące więzienia oraz na 100 złotych grzywny z zamianą na dalszych 10 dni więzienia w razie niezapłacenia.

Min. Francji dziękuje

Kielce, 12. 1. — Kielczanin p. Stanisław Krzyżanowski otrzymał za pośrednictwem konsulatu Francji w Katowicach, za nr. 14/37 z dn. 8 bm., podziękowanie francuskiego ministra wojny za ofiarowanie armii francuskiej marsz żałobny „Bohaterom Francji”. Konsul donosi, że francuski minister wojny przydzielił marsz orkiestrom gwardii republikańskiej.

Socjalista czy maniak

P. Niedziałkowski, redaktor socjalistycznego „Robotnika”, udzielił żydowskiemu „Momentowi” wywiadu, w którym staje na gruncie Judeo-Polonii.

„Ci Żydzi — rzekł — którzy pozostają w Polsce na stałe i nie chcą z Polski wyjeżdżać, ci Żydzi, którzy są z Polską związani każdą myślą i każdym nerwem, a takich Żydów jest w Polsce miliony w wielu miastach, miasteczkach i wsiach, ci wszyscy muszą mieć, o czym już raz wspominałem, wszystkie prawa i wszystkie obowiązki.”

Żydzi „związani z Polską każdym nerwem”? Panie Niedziałkowski! czy pan kpi, czy o drogę pyta?

Krwawy dramat w gabinecie lekarza

Skarżysko. (PAT). Wczoraj około godz. 18 w Skarżysku-Kamiennej w gabinecie lekarza rozegrała się następująca tragedia: Około godz. 18 do ośrodka zdrowia przy Państwowej Fabryce Amunicji zgłosiła się zawołana kobieta, zameldowała się woznemu jako pacjentka i została wpuszczona do gabinetu dr. Kazimierza Witkowskiego, lekarza miejskiego. Po krótkiej rozmowie, prowadzonej polniesionym głosem, kobieta wyjęła rewolwer i strzeliła do lekarza, a następnie do siebie. Na huk strzałów przybyła służba i lekarze. Stwierdzono, że sprawczynią strzałów jest Krystyna Imielanka, córka miejscowego obywatela, bliska znajoma dr. Witkowskiego. Oboje ciężko rannych odwieziono samochodem do szpitala w Starachowicach. Lekarze mają mało nadziei na uratowanie im życia.

na gorącym uczynku

Żydowskokomunistyczny „Głos Poranny” wściekle atakuje nasze pismo za ostatni „Gorący uczynek”, w którym przyłapaniśmy autora książki „Dwa klawisze”, propagującej utrzymanie stosunków polsko-żydowskich i sączącej w duszę najmłodszego pokolenia jad. mający niszczyć jego wrażliwość na niebezpieczeństwo żydowskie. W artykule tym „Głos Poranny” używa najprzeróżniejszych wyzisk (złośliwe szczyry endeckie, zaplute karły, chuligany, ulicznicy itd.), aby ostatecznie stwierdzić, że „endecja chce wyrzucić do góry nogami nie tylko polską rację stanu, ale zbezczeszczyć całą przeszłość Polski”.

Odkąd to Żydy mają prawo zabierać głos w sprawie polskiej racji stanu i bronić przeszłości Polski i — rzęd zbezczeszczeniem. Radzimy Żydom, aby zajęli się swoją przeszłością. Może tak np. z okresu wojny światowej? A więc możeby „Głos Poranny” napisał coś o Żydach Mehlu i Ickowiczu z Sieradza których rola szpiegowska ukoronowana śmiercią jednego Polaka a kaźnią więzienną dwu innych, została przypieczętowana skazującym wyrokiem sądu państwowego. Żydy z tego samego „Głosu Porannego” z taką samą jak dziś wściekłością, groziły nam skargami i więzieniem, gdyśmy demaskowali podłą denuncjatorską robotę szpiegów żydowskich. Dziś o tej sprawie milczą. Nabrali wody w usta i uderzyli w inne tony swoich cymbałów... A możeby tak jednak coś o Mehlu i Ickowiczu, panowie redaktorzy z „Głosu Porannego”?

Na marginesie

Demaskujemy wojtków żydowskich

Zapoznaliśmy już czytelników ze stanowiskiem większości pism żydowskich wobec wyniku wyborów prezydium łódzkiego magistratu, na którego czele z woli Żydów, socjalistów i komunistów ma stanąć redaktor organu „Folksfrontu” p. Barlicki. Mimo, że Żydzi, wbrew początkowym zamierzeniom, w prezydium łódzkiego magistratu znaleźli się ostatecznie w liczbie bardzo znikomej, stanowisko prasy żydowskiej wobec wyniku wyborów jest bardzo przychylnie, a nawet entuzjastyczne.

Powstaje pytanie, czym sobie wytłumaczyć takie stanowisko. Z kół wtajemniczonych w kulisy współpracy socjalistyczno-żydowskiej na terenie łódzkiej rady miejskiej informują nas o powodach tego entuzjazmu żydowskiego wobec magistratu, który ma reprezentować p. Barlicki. Gdy kwestia współpracy socjal-żydo-komunistycznej w łódzkiej radzie miejskiej została już ostatecznie uzgodniona, Żydzi wysunęli sprawę swojego udziału w prezydium magistratu i domagali się dość licznej reprezentacji. — Wytłumaczono im jednak, że ze względu na nastroje ludności polskiej, pretensje Żydów powinny być ze względów taktycznych zmniejszone, zwłaszcza, że jeżeli Żydom chodzi o obronę swoich interesów, to pod tym względem nie mają nic do stracenia, bo socjaliści służyć będą tym interesom równie dobrze, jak sami Żydzi. Poza tym tłumaczono Żydom, że nie powinni się upierać przy swoim, skoro wiedzą, że dla poprawy sytuacji Żydów w Polsce są potrzebne dalsze sukcesy socjalistów w kraju, a jak będą wyglądały te sukcesy, jeśli już na początku stawia się im tamę w postaci żądania oddawania posad w ręce żydowskie... Te argumenty przekonały Żydów i w rezultacie tym się też tłumaczy stanowisko prasy żydowskiej wobec wyniku wyborów w Łodzi. W socjalistycznym magistracie widzą oni narzędzie swoich własnych interesów, a jeśli w jego składzie nie ma tyłu Żydów, ilu by być mogło, to dla tego, że Żydzi nie chcą utrudniać socjalistom dalszych sukcesów politycznych, korzystnych dla sprawy żydowskiej w Polsce.

Jak daleko informacje naszych interlokutorów są słuszne, dowodzi stanowisko sjonistycznego „Naszego Przeglądu”, który w artykule, omawiającym posiedzenie wyborcze łódzkiej rady miejskiej, nie tak zupełnie, że interesy Żydów przez wybór takiego a nie innego magistratu zostały zabezpieczone. Równocześnie pismo to atakuje w bezprzykładny sposób klub radnych narodowych w łódzkiej radzie miejskiej, nazywając stanowisko tych radnych w sprawach samorządu łódzkiego „błazeńskimi sztuczkami”.

Jeśli zwrócimy równocześnie uwagę na fakt, że pismo „sanacyjne” „Kurier Łódzki”, utrzymujące się kosztem ogłoszeń żydowskich, w artykule, omawiającym stanowisko klubu Obozu Narodowego w łódzkiej radzie miejskiej, pisze dosłownie: „Radni Obozu Narodowego czynem udowodnili,

W ubiegłą niedzielę odbyło się w Pabianicach imponujące zebranie Stron. Narod. z udziałem około 2 tysięcy osób. Na zdjęciu widok na fragment sali wypełnionej

Pas transmisyjny rzucił ślusarza o mur

Wstrząsający wypadek w fabryce „Boruta” w Zgierzu

Zgierz, 12. 1. W nocy na 12 b. m. w zakładach przemysłu chemicznego „Boruta” nieszczęśliwemu wypadkowi uległ ślusarz 57-letni Józef Grzelewski (Jagiellońska 9).

Mianowicie w czasie reperacji wału transmisyjnego maszyny parowej porwany został przez pas transmisyjny i uderzony kilkakrotnie o mur, wskutek czego poniósł śmierć na miejscu. Jak stwierdzono, Grzelewski

doznał pęknięcia czaszki i połamania wszystkich kości.

Ciało tragicznie zmarłego przewieziono do kostnicy na cmentarzu rzymsko-katolickim. S. p. Grzelewski pracował w „Borucie” od przeszło 30 lat i należał do najzdolniejszych pracowników. Rodzinę o nieszczęśliwym wypadku powiadomili znajomi około godz. 9 rano.

Surowy wyrok na bluźniercę

Żyd, redaktor dwutygodnika „Złoty wiek”, posiedzi rok w kryminale

Łódź, 12. 1. — Na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym w Łodzi zasiadł wczoraj Żyd August Raczek, redaktor odpowiedzialny dwutygodnika „Złoty Wiek”, wydawanego przez sektę badaczy Pisma św. Akt oskarżenia zarzucił Raczkowi, że przez umieszczenie w okresie od 1 maja do lipca 1936 kolejnych siedmiu artykułów dopuścił się bluźnierstwa oraz obrazy Narodu Polskiego. Przystępstwa te przewidziane są w artykule 170 i 173 k. k.

W dwutygodniku „Złoty Wiek”, w jednym artykule zamieszczono korespondencję ze Szwajcarii, stwierdzającą, „iż tam (w Szwajcarii) bańki z mlekiem, pozostawione bez nadzoru, zostały nienaruszone przez cały dzień, a u nas, w Polsce, trzeba trzymać się za kieszenie, by nie zostać okradzionym, choć ludność wychowuje się według pobożnych zasad katolickich”.

W innym artykule p. t. „Odbudowa świata” zamieszczono zwrot następującej treści: „Oto dlatego hierarchia katolicka bezustannie spotwarza i przesładuje świadków Jehowy i na podstawie fałszywych oskarżeń powoduje ich aresztowania i wtracania do więzień, gdyż świadków Jehowy utożsamia się z przedstawicielami szatana...” Autor w tym wypadku odkrył

już całkowicie przyłbice, okazując żydowskie oblicze i w bezczelny sposób rzucił oskarżenie pod adresem Kościoła Katolickiego”.

„Okoliczności, że Kościół Katolicki zwalcza świadków Jehowy, świadczą, że to jedynie dlatego, że głoszą oni uczciwość do słowa Bożego”, zakończono wywody w innym artykule. Uczciwość świadków Jehowy do słowa Bożego oczywiście miała na celu zohydzenie Kościoła Rzymsko-Katolickiego, podważanie wiary wśród katolików, że Kościół Katolicki nie jest uczciwy, a następnie udostępnienie roboty agitatorom komunistycznym, którzy przeciągnęliby znajdującego się na rozdrożu pojęć religijnych na wiarę „tatw Marksa”.

Władze wdrożyły dochodzenie i w rezultacie w siedmiu sprawach wytoczono oskarżenie redaktorowi sekciarskiego pisma.

Oskarżyciel, prok. Kleczkowski, podkreślając wybitnie złą wolę redaktorów pisma, domagał się przykładowego ukarania, by zohydzenie wiary, podważanie dogmatów Kościoła Rzymsko-Katolickiego oraz znieważanie narodu polskiego, nazywanego złodziejskim, nie uszło płazem.

Obronca, adw. Światkowski z Warszawy, cytując kilkadziesiąt pi-

Manifestacyjne zebranie 2000 narodowców w Pabianicach

Przemówienia na imponującym zebraniu wygłosili: b. więzień Berezy Lewandowski oraz radni narodowi Łodzi adw. Fr. Sz wajdler i Antoni Czernik

Pabianice, 12. 1. W ub. niedzielę odbyło się w sali kina miejskiego wielkie zgromadzenie S. N. z udziałem około 2 tysięcy osób.

Zebranie zagał prezes powiatowy S. N. p. Kraj Zygmunt, udzielając głosu kolejno mówcom: b. więźniowi Berezy p. J. Lewandowskiemu z Pabianic, radnemu m. Łodzi Czernikowi i adw. Fr. Sz wajdlerowi z Łodzi. Mówcy zajęli się sprawą walki o Polskę narodową i walki z żydo-komuną, zbierając od publiczności długo niemilkające oklaski i gorącą owację.

Po przemówieniach burzą oklasków przyjęto jednogłośnie poniższe rezolucje:

1) „Zgromadzeni w liczbie około dwóch tysięcy na wielkim zebraniu politycznym Stronnictwa Narodowego w sali kina miejskiego w Pabianicach, żywo zaniepokojeni bezprzykładną działalnością hitlerowców w naszym historycznym mieście Gdańsku, zdążającą do włączenia tegoż portu do Niemiec — rozumiejąc powiędzenie kró-

la pruskiego Fryderyka II. inicjatora rozbiórów Polski, że „ten, kto posiada Gdańsk — jest więcej panem Polski, niż król w Warszawie” — oświadczają, że nie dopuszczą do żadnego pomniejszenia praw Polski do Gdańska.

2) Zgromadzeni na wielkim zebraniu Stronnictwa Narodowego w sali kina miejskiego w liczbie około dwóch tysięcy po wysłuchaniu trzech przemówień na temat walki o państwo narodowe, w pełni zrozumienia, że tylko Obóz Narodowy jest zdolny Polskę wydzignąć wyżej pod względem gospodarczym, jak i moralnym — solidarnie przyrzekają, że wiernie trwać będą pod sztandarem organizacji Narodu Polskiego, która mieczem Chrobrego już wkrótce rozwali potęgę zła i zrealizuje w całej pełni ideę Polski dla Polaków.”

Zebranie zakończono odśpiewaniem Hymnu Młodych i Roty oraz okrzykami na cześć Polski narodowej i Romana Dmowskiego.

Koło S. N. w Chelmie Lubelskim urządziło ostatnio dla swych członków i sympatyków opłatek. Na zdjęciu część uczestników opłatka.

Olbrzymia afera dewizowa na Śląsku

W skład szajki wchodził bogaci Żydzi z Katowic

Katowice, 12. 1. — Policja ustaliła, że w Katowicach znajduje się szajka nielegalnego skupu obcych walut. Członkowie tej szajki wymycali poza granice państwa polskiego znaczne sumy. Jak stwierdzono, szajka ta złożona była z kilku silnych materialnie finansistów żydowskich.

W sobotę komisarz do walki z przestępczością przeprowadził rewizję z wywiadowcami PP. w mieszkaniu Michała Weingartena (ul. Słowackiego), gdzie znaleziono w większej ilości waluty zagraniczne i przeznaczone na wymianę 23 tys. złotych. M. in.

znaleziono tam 550 funtów szterlingów, 1.100 marek niemieckich oraz ponad tysiąc franków.

Weingartena, jego brata Brauna, Samuela Kozickiego oraz Elfyrdę i Reginę Kozickie, którzy znajdowali się w mieszkaniu Weingartena aresztowano i doprowadzono do sędziego śledczego przy sądzie okręgowym w Katowicach. Po przesłuchaniu wszystkich osadzono w więzieniu.

Szczegóły tej afery, która wyrządziła państwu nieobliczalne szkody, trzymane są dotąd w tajemnicy.

Pod władzą komuny

Co raz ostrzejsza gra „socjalistycznych” związków

Łódź, 12. 1. Komuniści delegowani zostali nie tylko do robienia ruchu w PPS., lecz również i to przede wszystkim do socjalistycznych związków zawodowych.

Komuna najwięcej uwagi przywiązuje do ruchu zawodowego. Socjalistyczne (klasowe) związki zawodowe, grupujące poważniejszą liczbę członków, politycznie nie zawsze sympatyzujących z poglądami socjalistycznymi, były oczywiście od dawna już miejscem działania wysłanników komuny, nigdy jednak dotychczas wpływy agitacji komunistycznej nie przejawiały się tak wyraźnie, jak obecnie.

W zarządach związków klasowych dotychczas kierowców stanowiska zajmują wprawdzie umiarkowani socjaliści, ale nie mają oni żadnego wpływu na kierunek poważniejszych poczynań związku, gdyż decyzje w tej mierze leżą w rękach zgromadzenia delegatów, a dyktatorskim niemal przywódcą tych delegatów był do ostatniej chwili Zdziechowski, obecnie osadzony w więzieniu za komunizm.

Temu też przypisać należy, że niektóre strajki, prowadzone przez klasowe związki, mają charakter wyłącznie polityczny, jak np. żądanie usunięcia robotnika, należącego do „Pra-

cy Polskiej”, demonstracyjne strajki na kanalizacji z powodu zatrzymania agitatorów komunistycznych itd.

Nie można też przemilczeć, że zbiórki na rzecz komuny hiszpańskiej od szeregu miesięcy przeprowadzali oficjalni delegaci „socjalistycznych” związków klasowych. Wielu tych delegatów zostało zdemaskowanych, zebrane pieniądze skonfiskowano i przekazano na pomoc zimową, ale wielu też zdołało się wymknąć z pod oka władz. Nie świadczy to bynajmniej, by pieniądze zebrane przekazano istotnie na cele hiszpańskie, gdyż jest to utrudnione, ze względu na przepisy dewizowe, ale fundusze te przekazane zostały niewątpliwie na dalszą agitację komunistyczną.

Na zebraniach w klasowych związkach występują znani działacze komunistyczni, którzy dotychczas popisali się mogli jedynie na potajemnie organizowanych masówkach komunistycznych. Uwieńczeniem tej działalności komunistycznej pod szyldem socjalistycznych związków jest obecnie omawiany projekt powszechnego strajku demonstracyjnego we wszystkich dziedzinach przemysłu, nie wyłączając instytucji użyteczności publicznej.

Stwierdzić trzeba w końcu, że agrywność komuny w szeregach socjalistycznych związków staje się coraz

więcej niebezpieczną dla całokształtu życia społecznego.

Odżydzamy Piotrków

Obóz Narodowy w Piotrkowie w walce o prawa do życia Polaków — Akcja Wydziału Gospodarczego i jej wyniki

Piotrków, w styczniu. Istniejący przy Stronnictwie Narodowym w Piotrkowie Wydział Gospodarczy ujawnia coraz większą działalność w dziedzinie odżywienia handlu i rzemiosła.

W ostatnich miesiącach ubiegłego roku w Piotrkowie powstało kilkanaście firm chrześcijańskich. Założony został magazyn gotowych ubrań męskich p. Kosmali, skład ryb i śledzi p. Malinowskiego, handel galanterijny p. Łukaszewskiego, dwa magazyny z gotowym obuwiem pp. Wycinkiewicza i Zielińskiego. Powstało kilkanaście sklepów kolonialnych i spożywczych, oraz straganów na hali targowej z różnymi towarami. Wytwórnie nici i bawełniczki założył p. Albin. Nowo otworzona cukiernia „Roma” skutecznie konkuruje z Żydami. Młyn wydzierżawiony przez Polaków, pp. Kaucy i Gochy coraz bardziej ogarnia bandel zbożem i mąką.

Słowem, dzięki intensywnej pracy Obozu Narodowego na terenie Piotrkowa z każdym miesiącem powiększa się stan polskiego posiadania.

Niewątpliwie będąca w stadium tworzenia się Bezprocentowa Kasa dla Chrześcijan przyczyni się do dalszego rozwoju polskiego rzemiosła chrześcijańskiego.

Jest to najogólniejszy bilans całokształtu prac już wykonanych. Pozostaje dużo do zrobienia.

Rok 1937 będzie dalszym okresem realizowania hasła Obozu Narodowego na gruncie piotrkowskim.

W celu powiększenia ilości i jakości placówek polskich, podaje Wydział Gospodarczy wykaz, brakujących, lub nieistniejących firm chrześcijańskich na terenie Piotrkowa.

Wykaz brakujących placówek chrześcijańskich w Piotrkowie:

Wyszczególnienie	polskich	żyd.
Tokarza drzewnego	1	15
Szczotkarza		8
Grawera		2
Składu skór szwemarymarskich	1	6
Farby i pokost		8
Kamasznika-cholewarza		20
Garncarstwo		3
Gotowe ubrania	1	18
Czapnicy		8
Składu drzewa i desek		10
Działu futrzanego		5
Krawcy damscy	2	6
Lekarza uszu i gardła	1	1
„skórno-wenerycz.		3
Analizy lekarskie		2
Hurtowni papieru		4
Olejarni		2
Składu smalcu przet.		4
Skład dodatków krawieckich		4
Hurtowni nici, bawełny, tasiemek itp.		4
Składu obrób i paszy dla bydła i koni	2	20
Gremplarni		2
Składu żelaza	3	10
Składu gotowej taniej bielizny	7	15
Składu wapna		4
Jatek z wołowiną	12	60
Składu jaj		7
Składu flaków dla rzeźników		4
Techników dentystycznych		4

Dla lepszego zorientowania się zainteresowanych podaliśmy niektóre firmy takie, które już są, lecz w tak małej liczbie, że brak ich daje się odczuć.

Podaliśmy stan posiadania żydowski w większości pozostający bez kon-

Z imponującego zebrania S. Nar. w Pabianicach: prezydium podczas przemówienia adw. Fr. Sz wajdlera z Łodzi.

kurencji. Chętnym kupcom i rzemieślnikom, chcącym osiedlić się w Piotrkowie podajemy adres Wydziału Gospodarczego przy S. N.: Piotrków, Narutowicza 2. Biuro czynne we wtorki i piątki od godz. 11—13.

Na odpowiedź dołączać do listów znaczek.

Tydzień przeciwkomunistyczny

Warszawa, 12. 1. W najbliższą niedzielę rozpoczyna się niezmiernie aktualny i pożyteczny tydzień filozoficzno-religijny, urządzony staraniem Studium Filozoficzno-Religijnego Studentów Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie, w dniach od 17 do 22 stycznia 1937 r. (o godz. 20), w Collegium Theologicum (Traugutta 1), dla pp. studentek i studentów wyższych uczelni warszawskich, na temat:

Chleb dla Polaków

Członek Stron. Narodowego dobry fotograf pragnie osiedlić się w mieście, w którym fotografami są Żydzi. Zgłoszenia nadsyłać do Wydziału Gospodarczego Stron. Narodowego w Łodzi, Piotrkowska nr. 86.

Miasto Aleksandrów koło Łodzi potrzebuje od zaraz jatkę z wołowiną. Bliższych wiadomości udzieli p. Marciniak, Aleksandrów, ul. Kraszewskiego 12.

Na liczne zapytania członków i sympatyków Stronnictwa Narodowego komunikujemy, że, niestety, w Łodzi wolnych miejsc dla czeładzi piekarskiej nie mamy.

Miasteczko Wolborz, pow. Piotrków, poszukuje kamasznika ze składem skór i dodatkami szweskimi (jest tam 20 szweców narodowców).

Po bliższe informacje zgłaszać się do p. Łapińskiego Kazimierza w Wolborzu. Wydział Gospodarczy Str. Narod. w Łodzi, ul. Piotrkowska 86.

Giełdy zbożowe

Poznań

Poznań, 12. 1. 1937 r.

Warunki: Handel hurtowy parytet Poznań, ładunki wagonowo, dostawa bieżąca za 100 kg: STANDARTY: 1) żyto 700 g/l., 2) pszenica 742 g/l., 3) owses 420 g/l.

Ceny transakcyjne:	
Żyto 30 tonn par. Poznań	23.00
Ceny orientacyjne:	
Żyto (Uspobienie stałe)	22.25—22.50
Pszenica (Uspobienie stałe)	27.00—27.25
Jęczmień browarowy	24.75—26.25
Uspobienie spokojne.	
Jęczmień 630—640 g/l.	21.00—21.25
Jęczmień 667—676 g/l.	22.00—22.25
Jęczmień 700—715 g/l.	23.50—24.25
Uspobienie stałe.	
Cwies	17.25—17.75
Uspobienie stałe.	
M a k a	
żytnia wyciąg. 0-30% wł. w.	33.50—34.00
żytnia gat. I 0-50% wł. w.	33.00—33.50
żytnia gat. I 0-65% wł. w.	31.50—32.00
żytnia gat. II 50-65% wł. w.	24.25—24.75
żytnia pośl. pon. 65% wł. w.	22.50—23.00
Uspobienie stałe.	
pszenica gat. I wys. 0-20% wł. w.	44.00—45.00
pszenica gat. IA 0-45% wł. w.	43.00—43.50
pszenica gat. IB 0-55% wł. w.	41.50—42.00
pszenica gat. IC 0-60% wł. w.	41.00—41.50
pszenica gat. ID 0-65% wł. w.	40.00—40.50
pszenica gat. IIA 20-55% wł. w.	39.00—39.50
pszenica gat. IIB 20-65% wł. w.	38.25—38.75
pszenica gat. IID 45-65% wł. w.	35.25—36.25
pszenica gat. IIF 55-65% wł. w.	31.25—32.25
pszenica gat. IIIA 65-70% wł. w.	24.75—25.75
pszenica gat. IIIB 70-75% wł. w.	21.75—22.75
Uspobienie stałe.	
Otreby żytnie stand.	15.50—16.00
Otreby pszenne gru'e stand.	15.50—16.00
Otreby pszenne średnie stand.	14.50—15.25
Otreby jęczmieńne	15.25—16.50
Rzepak zimowy	46.00—47.00
Siemie lniane	42.50—45.50
Gorzycyca	30.00—33.00
Groch Wiktoria	20.00—24.00
Groch Folgera	22.00—24.00
Mak niebieski	64.00—68.00
Koniczyna czerwona surowa	80.00—100.00
Koniczyna czerw. 95—97% czyst.	110.00—120.00
Koniczyna biała	80.00—115.00
Ziemiaki fabryczne za kilo %	23
Makuch lniany w taflach	22.75—23.00
Makuch rzepak. w taflach	18.25—18.50
Makuch słon. w taflach 42—43%	24.50—25.50
Stoma pszenica luzem	2.20—2.45
„ pszenica prasowana	2.70—2.95
„ żytnia luzem	2.30—2.55
„ żytnia prasowana	3.05—3.30
„ owsiana luzem	2.55—2.80
„ owsiana prasowana	3.05—3.30
„ jęczmieńna luzem	2.20—2.45
„ jęczmieńna prasowana	2.70—2.95
Siano zwykłe luzem	4.40—4.90
„ zwykłe prasowane	5.05—5.55
„ nadnoteckie luzem	5.30—5.80
„ nadnoteckie prasowane	6.30—6.80

Ogólny obrót: 2019,7 tonn, w tem żyta 890 tonn, pszenicy 249 tonn, jęczmienia 165 tonn, owsa 25 tonn.

Co piszą inni

Tło zaiść w Czyżewie

Wyslannik „Dziennika Bydgoskiego” przedstawia tło, na jakim doszło w Czyżewie do zahurzeń.

„Sklepy tylko żydowskie. Był tam Szymanowski, którego syn, ksiądz, jest znanym działaczem w Łodzi. Nie wytrzymał. Obecnie sklep prowadzi jedna dzielna Polka. Chcę jechać autobusem. Żydowski... I na ten Nur, i na ten Zambrów, i na Ciechanowiec, też w ręku przedsiębiorstwa żydowskiego...”

Korespondent opowiada dalej o wzmózonej od niedawna działalności Stronnictwa Narodowego.

„W ostatnich tygodniach powstały 4 sklepy polskie. W ub. tygodniu otworzono sklep z wyrobami żelaznymi. To wszystko poczęło Żydów irytować. Wprost wściekli się, gdy powstała spółka zbożowo-handlowa. Posypały się denuncjacje. Jeden ze współorganizatorów, student Głównej Szkoły Handlowej, musiał się tłumaczyć przed rektorem. Odpowiedział krótko: „polityka się nie zajmuje, na sprawowanie handlu mam patent”.

„Postawa Żydów stale była bardzo agresywna. Uderzono ich po kieszeni, a oni chcieli awantur i bicia szyb. Ich stałe denuncjacje, i u starosty, i u wojewody, i w Warszawie, i przed swymi dziennikarzami żydowskimi, jątrzyły bardzo Polaków.”

Dowiadujemy się z tej relacji, że żydowskie elementy wyrotowe chciały założyć w Czyżewie oddział PPS. Zaproszono b. posła Dubois na odczyt, ale p. Dubois „jakoś do Czyżewa nie dojechał”.

„ABC” donosi, że nie nastąpiło dotąd uspokojenie w powiecie wysokomazowieckim. Przeciwnie, stosunki pomiędzy ludnością polską i żydowską zaostrzają się coraz bardziej, co chyba nie leżało w intencjach władz.

Liczba osób, które odniosły rany lub zostały poturbowane w Czyżewie, jest większa aniżeli pierwotnie podawano przez dzienniki. Również większa jest liczba aresztowanych. Zajścia rozpoczęły się wcale nie z powodu jakichś wystąpień demonstracyjnych ludności, jak podały niektóre pisma, ale z winy jednego z Żydów, który strzelił w stronę narodowca, usiłującego nakłonić jakąś kobietę, by nie kupowała w żydowskim straganie.

Żydz, Blum i pożyczka

Żydzi usiłowali na terenie Sejmu i Senatu wybić kapitał z faktu, że Polska uzyskuje pożyczkę we Francji na wzmózenie swej siły zbrojnej w okresie, w którym u steru rządu francuskiego stoi Żyd Leon Blum. W senackiej komisji budżetowej powiedział np. Żyd Schorr, co następuje:

„Zadany został decydujący cios szronemu od lat kłamstwu o wrogości wobec Polski lewicy francuskiej oraz Żydów. Ma swą wymowę historia, skoro jednym tym ruchem obala naraz tyle fałszów, głoszonych długo jako pewniki. Z pomocą zbrojnej potędy Polski przyszła właśnie lewica francuska, właśnie skrzydło radykalne socjalistyczne, właśnie otwarcie i dumnie występujący Żyd.”

Na to odpowiada słusznie „Warsz. Dziennik Narodowy”:

Nawet „front ludowy”, tak z nalogu i z głupoty germanofilski, i nawet Leon Blum, jeszcze na dwa dni przed dojściem Hitlera do władzy, domagający się rewizji naszych granic zachodnich, zostali zmuszeni przez logikę wypadków do — zbrojenia Polski. „Front ludowy” i Leon Blum przez lata całe domagali się równości zbrojeń dla Niemiec, przez lata całe żądali zmniejszenia zbrojeń Francji i Polski, przez lata całe hołdowali najbardziej krótkowzrocznemu i demagogicznemu pacyfizmowi. Porozumienie z Niemcami odpowiadało najgorętszej tęsknocie Bluma i dla tego celu gotów był on poświęcić nasze Pomorze.

Aż przyszedł do władzy Adolf Hitler... Przyszło odrodzenie potęgi militarnej Niemiec, nastąpiło błyskawiczne zajęcie Nadrenii. I dodajmy także: przyszło pozbawienie 650 tysięcy Żydów obywatelstwa niemieckiego. W odpowiedzi na to wszystkie międzynarodówki: druga, trzecia, żydowska, masonska — stanęły i stanąć musiały frontem przeciw Niemcom. Teraz socjaliści i komuniści uchwalają jednogłośnie dla Polski pożyczkę na zbrojenia, wczorajsi przeciwnicy sojuszu z Polską stają się jego entuzjastami.

Jeśli już więc p. Schorr, jako historyk, chce wyciągnąć jaką lekcję z tych wydarzeń, to niech zasługuje nawrócenia

Mecz piściarski Geyer — C. W. S. (Warszawa) rozegrany w Łodzi. zakończył się wynikiem 9:7. Na zdjęciu drużyny przed spotkaniem. Stoją zawodnicy C. W. S. kłęczą piściarze Geyera.

Bluma i „frontu ludowego” przypisze — Adolfowi Hitlerowi.

By nie było nieporozumień, zaznaczymy, że nie zajmuje uas, jaki udział

w tych motywach p. Bluma miał jego patriotyzm francuski, a jaki jego awersja do hitleryzmu oraz jego przywiązanie do żydostwa i demokracji.

Skrytobójca powstańca wielkopolskiego

Jakuba Olejnika — Niemiec Krahn zamierza opuścić Polskę — Ojcu zabitego zapłaci dobrowolnie odszkodowanie za grabież, dokonaną na zwłokach zamordowanego

Bydgoszcz, 12. 1. — Zabójca śp. Jakuba Olejnika, powstańca wielkopolskiego, Hermann Krahn, który ostatnio 2 tygodnie przebywał w Poznaniu, zgłosił się w starostwie powiatowym w Bydgoszczy z prośbą o wydanie mu paszportu zagranicznego na wyjazd do Niemiec.

Jak o tym obszernie donosiliśmy, w związku z 18 rocznicą oswobodzenia miasta Inowrocławia zwłoki młodego powstańca, który w czasie walk o oswobodzenie ojczyzny poniósł śmierć z ręki skrytobójcy, zostały sprowadzone do stolicy Kujaw i triumfalnie pochowane na cmentarzu przy „Ruinie”

Ojciec śp. Jakuba Olejnika wniósł do sądu okręgowego w Bydgoszczy

skargę cywilną przeciwko zabójcy syna o odszkodowanie za zdjęte ubrania z zabitego powstańca i przywłaszczenie sobie 200 marek.

Do rozprawy jednak nie dojdzie gdyż Krahn zamierza dobrowolnie pokryć pretensje Olejnika, o czym złożył w starostwie odpowiednie oświadczenie, byle tylko otrzymał paszport na wyjazd.

Zamierza on na stałe opuścić Polskę, aby przenieść się do „Vaterlandu”.

Jak można przypuszczać Krahn otrzyma odpowiedni paszport i wyniesie się wreszcie z Polski, gdzie widocznie palił mu się grunt pod nogami i nie mógł z czystym sumieniem patrzeć ludziom w oczy.

Echa procesu Lisa Błońskiego

Prokurator bada Zajczkowskiego w sprawie zarzutów na temat przeszłości wojewody Dziadosza

Warszawa (Tel. wł.) Podprokurator sądu okręgowego w Lublinie Grzybowski przesłuchiwał p. Zajczkowskiego, oskarżonego o publiczne postawienie zarzutów, obrazających wojewodę Dziadosza, a to w czasie procesu o ulotkę przeciwko Lisowi-Błońskiemu.

Zajczkowski złożył wtedy oświad-

czenie, zarzucając woj. Dziadoszowi krzywoprzysięstwo oraz przeinaczenie dokumentu, za co został ukarany w 1926 roku. Kara miała być Dziadoszowi darowana po przewrocie majowym. Następnie Zajczkowski twierdził, iż Dziadosz przeinaczył swoją ewidencję wojskową. (w.)

„Śmierć cywilna dla p. Lisa-Błońskiego”

Lublin. (Tel. wł.) Sąd okręgowy w Lublinie opracował już na piśmie motywy wyroku w głośnej sprawie p. Lisa-Błońskiego przeciwko p. Zajczkowskiemu. Motywy te są dla p. Lisa-Błońskiego druzgocące i, jak stwierdza „Głos Lubelski”, stanowią one „śmierć cywilną dla p. Lisa-Błońskiego”.

Sensacyjne aresztowanie w Sopotach

Gdańsk (PAT). Gdańska policja polityczna aresztowała w Sopotach znanego działacza niemiecko-narodowego p. Nolte, któremu zarzuca się obrazę stronnictwa narodowo-socjalistycznego i osoby kanclerza Rzeszy.

Petarda przed składem żydowskim w Warszawie

Warszawa. (Tel. wł.) Jak donosi prasa żydowska, w poniedziałek o godz. 19, gdy wchodziła do sklepu Żyda Hirszfelda, przy ul. Marszałkowskiej 131, p. Leokadia Brzezińska, zauważyła obok siebie jakiegoś mężczyznę, który położył obok wielkiej szyby wystawowej na ziemi jakąś paczkę i następnie ją podpalił. Nastąpił wybuch w pobliżu sklepu, przy czym olbrzymia szyba wystawowa rozleciała się na tysiące kawałków.

Na miejsce wypadku zjechała policja. Sprawcy zamachu petardowego jednak nie ujęto. Brzezińska została podobno raniona odłamkami szkła.

O budowę szpitali w Krynicy

Warszawa (PAT). W Krynicy odbyła się ostatnio pod przewodnictwem dyrektora departamentu służby zdrowia w ministerstwie opieki społecznej dr. J. Adamskiego konferencja w sprawie budowy szpitali w tym uzdrowisku. W konferencji wzięli udział przedstawiciele miejscowych władz administracji ogólnej, zarządu zdrojowego, komisji uzdrowskowej, ubezpieczalni społecznej i delegacji miejscowego stowarzyszenia lekarzy.

W wyniku obrad, w których podkreślano stale wzrastające znaczenie leczniczo-zdrowskowe Krynicy, skupiającej około 40 tys. kuracjuszy rocznie, uznano budowę szpitala w Krynicy za konieczną: postanowiono niezwłocznie przystąpić do odpowiednich prac przygotowawczych. W tym celu wyłoniono specjalną komisję, która zajmie się szczegółowym opracowaniem projektu szpitala oraz metod sfinansowania budowy.

Żyd, który zarabia milion złotych miesięcznie

Jak żydowska spółka braci Mazurów dorabiała się na ryżu i oszustwach — Przed 10 laty majątek wynosił 100 tysięcy złotych, a dziś sięga wielu, wielu milionów

Elias Mazur

Na temat afery żydowskich braci Mazurów — o czym donosiliśmy już w „Orodowniku” — prasa warszawska podaje jeszcze nast. szczegóły:

Niesłychana, zakrojona na nie spotykaną dotychczas skalę afera podatkowa żydowskich potentatów finansowych — braci Mazurów wywołała zrozumiałe wrażenie.

Jeżeli pierwsze wyniki dochodzenia zostaną potwierdzone przez dalsze szczegółowe badania ksiąg i dokumentów, sprawa ta będzie niewątpliwie jedną z największych tego rodzaju afer, jakie ujawniono w Polsce.

Spośród ośmiu braci Mazurów w aferę

zamieszanych jest na razie pięciu: Pinkus, Elias, Dawid, Salomon i Majer.

Sprawę Pinkusa należy traktować osobno. Jest on właścicielem fabryki sztucznych tłuszczów „Axa” przy ul. Towarowej w Warszawie.

Po obłożeniu opłatą akcyzową niektórych artykułów, używanych do wyrobu margaryny, Pinkus Mazur wystarał się o zwolnienie od podatku swych produktów na podstawie, iż wyrabia je z mieszanek krajowych, które nie podlegają opłacie.

Okazało się, iż „Axa” mimo to wyrabia właśnie margarynę z tańszych tłuszczów zagranicznych, na które nałożono w Polsce opłatę akcyzową.

W ten sposób Mazur zyskiwał olbrzymie zarobki, nie uiszczając akcyzy, wynoszącej 58 gr od każdego kilograma margaryny.

Bracia Pinkusa Mazura, właściciele firmy handlowej „Elma” stosować mieli podobno inny system nadużyć. Ukrywali oni obroty i dochody firmy, dzięki czemu uzyskiwali mniejszy wymiar podatków. Przynosiło to Mazurom milionowe zyski.

Źródłem tych wszystkich afer była jednak niewątpliwie wielka łuszcarnia ryżu w Gdyni. Współwłaścicielem tego przedsiębiorstwa jest najbogatszy z braci Elias Mazur.

Przed dziesięciu laty majątek Eliasza Mazura oceniano na 100.000 zł. A dziś?

W pewnych sferach stolicy dochód miesięczny tego potentata ocenijają na... milion zł.

Luksusowe kamienice w Warszawie i na prowincji, szereg wytwornych domów w najwytworniejszej dzielnicy Gdańska, szereg kamienic w Berlinie — oto dorobek Eliasza Mazura.

W jaki sposób średnio zamożny ku-

piec żydowski Elias Mazur stał się multi-millionerem?

Odpowiedź na to pytanie znajdujemy w Gdyni. Te milionowe zyski przynosi Mazurowi niewątpliwie łuszcarnia ryżu.

Polska konsumuje rocznie przeszło 34 miliony kilo ryżu, dostarczonego niemal wyłącznie przez monopol Mazura. Kilogram tego ryżu kosztuje w Gdyni po opłaceniu cla — 26 gr. W Warszawie kilogram w hurcie jest sprzedawany po 72 gr.

Różnica olbrzymia! A wielka część tej różnicy wpływa jako czysty zysk do kieszeni Eliasza Mazura.

Niesłychanie małe zyski, wykazywane w bilansach łuszcarni, naprowadziły władze na trop nadużyć. Stało się jasne, iż rzeczywiście dochody muszą być maskowane.

Elias Mazur jest niewątpliwie „wodem duchowym” swych braci, którzy są tylko satelitami jego olbrzymich interesów. Żaden z nich nie bogaci się w tak rekordowym tempie, nie posiada apartamentów ze szkła, nie buduje co rok kilku luksusowych kamienic.

Ryż łuszcarni, sprowadzany z zagranicy, jest obłożony wysokim clem.

Obkładając ryż wysokim clem rząd miał na celu ograniczenie spożycia ryżu na rzecz zwiększonej konsumpcji kaszy. Rodzina Mazurów sprytnie wyzyskała to zarządzanie, mające na celu interes rolnictwa i srurowała ceny ryżu, nie spotykając żadnych przeszkód.

Ta bezkarność, z jaką dyktowano konsumentom ceny sprzedawanego ryżu i dzięki której wyciśnięto z ich kieszeni wielkie miliony podsunęła dyktatorom myśl dalszego zwiększenia swych i tak olbrzymich zysków, przez maskowanie dochodów przed władzami skarbowymi.

Tabela loterii

4-ty dzień ciągnięcia 4-ej klasy 37-ej Loterii Państw.

I i II ciągnięcie Głównie wygrane

10.000 zł. 45226 51214 84179 129865 184684

5.000 zł. 67218 169540 2.000 zł.: 11578 22704 29013 39751 56948 62140 65266 72061

1.000 zł. 1586 3124 8255 27305 28698 39810 40615 41269 46285

Wygrane po 200 zł. 12 36 59 143 312 61 439 798 834 908 15 18 1101 5 329 429 44 678 75

68120 25 28 446 95 534 605 7 735 925 69037 418 531 66 73 727 851 56 988

80073 109 257 412 551 664 88 771 858 913 35 87 81234 596 674 758 68 977 82400 523 65 90 643

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

81 281 333 39 475 505 752 87 84 807 969 93.

152004 9 114 87 393 451 536 612 97 751 99 913 48 58 153009 161 204 9 66 425 78 96 621 35 83 84 850 154131

190048 496 525 884 52 65 948 191078 225 371 92 450 98 924 57 192155 70 448 81 558 613 792 833

III ciągnięcie Wygrane po 200 zł. 104 24 570 717 958 80 93 1051 168

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

424 636 93 808 967 93383 523 700 94099 95 731 59 962 96038 44 587 656

100295 405 99 743 63 922 101397 482 507 896 949 87 99 102071 121 58 511 22

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

IV ciągnięcie Głównie wygrane Stała dzienna wygrana 25.000 zł. padła na nr. 8020.

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

22548 716 98 28203 401 723 44 811 24022 334 540 824 946 25394 628 35

100295 405 99 743 63 922 101397 482 507 896 949 87 99 102071 121 58 511 22

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

120015 110 18 211 375 462 536 679 712 92 904 58 121028 220 68 927 502 10 14 92 709 76 820 951

Jak zawsze tak i w obecnej IV. klasie kolektura Zygarłowskiego Poznań, 27 Grudnia 12

Ciągnięcie pożyczki inwestycyjnej (Bez gwarancji).

Po 300 zł. na N-ry: 55-81. 145-47. 178-3. 172-47. 192-86. 353-36. 372-31. 530-47.

Tabela loteryjna podajemy bez gwarancji 6080-47. 6112-10. 6152-3. 6274-36. 8312-3

Świątokradztwa się mnożą Kraków. (Tel. w.) Nieznani sprawcy dokonali świętokradczego włamania do kościoła oo. misjonarzy na Nowej Wsi.

Pracą, oszczędnością i grą na loterii - napewno dojdiesz do majątku.

Stefan Centowski POZNAŃ, plac Wolności 10

Aresztowania Warszawa. (Tel. w.) Aresztowano w Wysockim Mazowieckim braci Jana i Józefa Pogorzelskich, młodych działaczy Stronnictwa Narodowego.

Miejsca na trybunach w Londynie Londyn (ag) Na trybunach zbudowanych w Londynie w Hyde-Parku

Czytajcie i abonujcie „Ilustrację Polską”!

Kalendarz rzym.-kal.
Styczeń
13
Sroda
Sroda: Weronki p.
Czwartek: Feliksa m., Hilarego b.
Kalendarz słowiański
Sroda: Bogumira
Czwartek: Radogosta
Słońca: wschód 7,58 zachód 16,04
 Długość dnia 8 g. 06 min.
 Księżyc: wschód 8,04, zachód 17,21
 Faza: 1 dzień po nowiu

Adres redakcji i administracji w Łodzi
 telefon redakcji i administracji 173-55
Piotrkowska 91
 Godziny przyjęć dla interesentów
od 10 — 12

NOCNE DYŻURY APTEK
 Kahanego (Zyd) — Limanowskiego 80,
 Trawkowskiego — Brzezińska 56, Koprowskiego — Nowomiejska 15, Rozenbluma (Zyd) — Śródmiejska 21, Bartoszewskiego — Piotrkowska 95, Czyskiego — Rokicińska 55, Skwarczyńskiego — Kałna 54, Simeckiej — Rzgowska 59.

Pogotowie miejskie: tel. 102-90
 Pogotowie P. C. K.: tel. 102-43
 Pogotowie ubezpieczalni: tel. 208-10.
 Straż ogniowa: tel. 8.
 Teatr Miejski — „Noc w Grand-Hotelu”
 Teatr Popularny — „Ich czworo”.

KINA ŁÓDZKIE
 Adria-Metro — „Pasteur”
 Corso — „Zuzanna idzie w świat” i „Srebrne ostrogi”
 Capitol — „Rok 2000”
 Miraz — „Panienska z Poste Restante”
 Mimosa — „Dzisiejsze czasy”
 Oświetlowy-Słońce — „Niewidzialny promień”
 Przedwieśnię — „Panna Lili”
 Palace — „Tak się kończy miłość”
 Rialto — „Papa się żeni”
 Ikar — „Szyfr 77” i „Wonder Bar”
 Stylowy — „Carewicz”.

POGODA W CZERWCU
 Komunikat łódzkiej stacji meteorologicznej przy miejskim muzeum przyrodniczym w parku Sienkiewicza na dzień 12 stycznia 1937 r. Temperatura w ciągu doby ubiegłej: najwyższa minus 0,8 st., najniższa 5,8 st. Barometr: 755,4; tendencja: Stan stałego ciśnienia. Umiarkowane wiatry północno-zachodnie.

JAKA BĘDZIE POGODA
 W dalszym ciągu pochmurno. Możliwość opadów śnieżnych. Temperatura bez większych zmian.

Z RUCHU NARODOWEGO
„OPLATEK” STR. NARODOWYM. Dnia 16 bm. w sali Towarzystwa Śpiewaczego przy ul. Krawieckiej 3 odbędzie się tradycyjny „oplatek” Str. Narodowego. Początek punktualnie o godz. 9 wieczorem. Po opłatku tańca.

KOMUNIKATY
 Z wystawy obrazów prof. Łaszki. Wystawa obrazów i drzeworytów prof. Łaszki cieszy się ogromnym powodzeniem. Wciąż wzrastająca liczba zwiedzających dowodzi, że nie można przerwać tej niezmiernie interesującej wystawy w pełni jej powodzenia. Związany jednak zbliżającym się terminem wystawy w Poznaniu, artysta przedłużył wystawę tylko do dn. 17 b. m. włącznie. Mimo kryzysu wiele osób wzbogaciło swoje prywatne zbiory cennymi obrazami mistrza Łaszki. Nie mniejszym powodzeniem cieszą się jedynie w swoim rodzaju barwne drzeworyty, których też pokaźna ilość została zakupiona. Wystawa prof. Łaszki spotkała się w Łodzi z dużym uznaniem publiczności i miłośników sztuki.

ZE ŚWIATA PRACY
Częściowe porozumienie w szpitalu. Wczorajszy strajk protestacyjny przez trzy godziny oraz głódówka w żydowskim szpitalu Poznańskich była przez pracowników i higienistki i niektórych chorych kontynuowana. W godzinach południowych rozpoczęła się konferencja u inspektora pracy. Pracownicy żądali stosowania 8-godzinnego dnia pracy, norm urlopowych itd. oraz zawarcia umowy zbiorowej. Przedstawiciele zarządu postawili pewne zastrzeżenia, jednak w rezultacie potraktowali przychylnie wnioski i osiągnięto częściowe porozumienie. Konferencja została przedłużona.

O umowę dla pracowników kanalizacji. Związki zawodowe opracowały już szczegółowy tekst umowy dla pracowników kanalizacji i wodociągowych oraz statut dla stałych pracowników. Statut przewiduje większe niż dotychczas normy urlopowe, rozszerzenie uprawnień dla pracowników stałych, którzy zrównani zostaną z wszystkimi innymi pracownikami miejskimi, sprawę awansów itd. Projekt umowy i statutu został przesłany zarządowi miejskiemu i na najbliższej konferencji ma być szczegółowo rozpatrzone. (k)

Kulisy „handlowych spraw”

Drugi dzień sensacyjnego procesu firmy Allart z b. pełnomocnikiem

Łódź, 13. 1. Przeciw Mieczysławowi Musiałowiczowi, byłemu pełnomocnikowi firmy Allart, Rousseau i Co., zeznawał świadek Alfabet, który stwierdził, że był firmie winien 250 tysięcy złotych. Uzgodził z Musiałowiczem, że na zabezpieczenie należności i przyszłych zakupów da zabezpieczenie hipoteczne na 260 tysięcy złotych. Firma jednak w tym czasie wystąpiła z czekami, które dał przed tym tytułem zabezpieczenia i do transakcji nie doszło. Świadek stwierdza, że w firmie Allart prowadzono podwójną księgowość.

Świadek Borsztajn Jakób stwierdza, że winien był firmie tysiąc złotych. Gdy wynikł spór z Musiałowiczem, pracownik firmy Allart, Heyde podsunął mu do podpisania list, iż Musiałowicz pobrał od niego łapówkę 400 złotych. Nie chciał tego listu podpisać, jako niezgodnego z prawdą. Mimo to list tej treści załączono do akt, choć Borsztajn nie podpisał go. Dalej świadek Alfabet stwierdził, że pełnomocnik firmy Allart, niejaki Szwareman proponował mu, by złożył oświadczenie, iż weksle, dane przez niego firmie, są wystawione przez fikcyjne osoby i w zamian za to firma miała wstrzymać postępowanie egzekucyjne. Alfabet nie zgodził się na tę propozycję. Po zeznaniach dalszych świadków, którzy nie specjalnego do sprawy nie wnieśli, rozprawę odroczonego dnia dzisiejszego.

Czarny dzień na czarnej giełdzie

Policyjna obława dała obfity łup w postaci czarnogieldziarzy Żydów i kompromitującego materiału

Łódź, 13. 1. Wczoraj na czarnej giełdzie panował czarny dzień z powodu zorganizowanej generalnej obławy, przy udziale policji śledczej i mundurowej, funkcjonariuszów kontroli skarbowej i inspektoratu dewizowego. W godzinach przedpołudniowych na odcinku ul. Piotrkowskiej od Traugutta do Południowej oraz na bocznych ulicach, gdzie w bramach mają stałe posterunki czarnogieldziarzy żydowscy, dyskонтujący weksle, czeki, oraz handlujący nielegalnie dewizami na tysiące złotych, ustawiono patrole, które zatrzymywały podejrzanych i doprowadzały do komisariatu. Równocześnie w lokalach żydowskich, gdzie gromadzą się giełdziarze, a więc w ku-

kierniach „Astoria”, „Caprice”, „Cristal”, w barze żydowskich zjednoczonych rzeźników itd., przeprowadzono obławy, w wyniku których aresztowano szereg osób. Zatrzymanych, przy których znaleziono wiele materiału kompromitującego, przetransportowano do wydziału śledczego, gdzie odbywały się przesłuchiwania i badania. — Szczegóły dochodzenia ze względu na prowadzone w odniesieniu do szeregu zatrzymanych śledztwo, trzymane są w tajemnicy. Z powodu obławy w dniu wczorajszym ruch na czarnej giełdzie żydowskiej całkowicie zamarł. Giełdziarze, którzy uniknęli zatrzymania, ukryli się.

Rokowania o umowę dla woźniców. — Na konferencji w dniu 2 bm. w inspektoracie pracy wyłoniona została specjalna komisja porozumiewawcza, której powierzono opracowanie umowy zbiorowej dla woźniców. Na pierwszym posiedzeniu komisja ta nie osiągnęła porozumienia i obecnie ponownie posiedzenie zwołano do lokalu chrześcijańskich związków zawodowych na 14 bm. (k)

Groźba strajku w przemyśle pończosznym. W przemyśle kotonowym (pończosznym), jak to podawaliśmy, wypowiedziana została przez stowarzyszenie fabrykantów umowa zbiorowa z terminem do 31 bm. W związku z tym odbyło się walne zgromadzenie robotników przemysłu pończosznego. Uchwalono upoważnić zarząd związku do prowadzenia rokowań o nową umowę zbiorową, oraz do proklamowania strajku z dniem 2 lutego br., o ileby rokowania nie dały wyniku i umowy do tego terminu nie zawarto. W przemyśle pończosznym w chwili obecnej zatrudnionych jest łącznie około 9600 robotników. (k)

Z ŻYCIA ORGANIZACYJ
Sprawozdanie z imprez Czerwonego Krzyża. Tradycyjne dwie imprezy Czerwonego Krzyża odbyły się i zasilily kasę Czerwonego Krzyża. Czysty z dancingu wyniósł zł 764,72, z maskarady na dzień 7 stycznia zł 1.000.— przewidziany jest ponadto wpływ ofiar za niezwrócone bilety. Czerwony Krzyż składa tą drogą wszystkim, którzy przyczynili się do urządzenia powyższych imprez, czy to przez pracę organizacyjną, czy też złożenie ofiary, jak również miłym gościom serdeczne podziękowanie.

NOTUJEMY
Zachorowania na choroby zakaźne. W czasie od dnia 2 do dnia 9 stycznia r. b. zgłoszono do Wydziału Zdrowia Publicznego następujące przypadki zachorowań na choroby zakaźne: dur brzuszny 2 przypadki (w tygodniu poprzednim — 17 przypadków), błonica 26 przypadków, błonica 17 przypadków (1), odra 27 przypadków, róża 7 przypadków (1), krztusiec 5 przypadków, gorączka pęłogowa 5 przypadków. Ogółem zanotowano w tygodniu sprawozdawczym 89 przypadków zachorowań na choroby zakaźne, w tygodniu poprzednim 3 przypadki. Poza tym w tymże tygodniu walęsający się pies pokąsał 6 osób. Osoby te poddane zostały szczepieniu pasteurowskim.

JUDAICA
Odmladzała się. Cypa Wajcman, zamieszkała w Łasku w dniu 10 grudnia 1935 roku zgłosiła się do starostwa powiatowego w Łasku by poświadczono jej obywatelstwo w nowym dowodzie osobistym. Przy badaniu stwierdzono, że załączony do podania wyciąg z ksiąg ludności został sfałszowany, a mianowicie, że data urodzenia Wajcmanówny została przerobiona z 1910 na 1916 rok. Ustalono, że Wajcmanówna sama, by odmlodzić się o sześć lat przerobiła w ten sposób datę swego urodzenia. Pomysłową Żydówkę pociągnięto do odpowiedzialności karnej. Sąd okręgo-

wy w Łodzi po rozpoznaniu sprawy skazał Cypę Wajcman na 6 mies. więzienia.

Jeszcze jedna plajta. Sąd okręgowy w Łodzi w wydziale handlowym ogłosił upadłość firmy Gustaw Odeski, fabryka podszewki przy ul. Piotrkowskiej 64. Wobec upadłego przedsiębiorcy żydowskiego, wobec pewnych wątpliwości co do całokształtu administracji, zastosowano przymus osobisty do czasu przeprowadzenia szczegółowego opisu inwentarza. (k)

Żydowscy przemysłowcy. Mimo, że Żydzi nieprzejawnie odnoszą się do Niemiec, rzekomo ich bojkotują, nie przeszkadza im to bynajmniej nie tylko legalnie, ale i nielegalnie sprowadzać towarów niemieckich. W czerwcu 1936 r. straż graniczna zatrzymała w Łodzi Izydora Rozena i Lajba Rozentala z Kłobucka i odebrała od nich znaczną ilość żyłek, zapalniczek, kamieni itd. Przemysłowcy oni te przedmioty w pikowych kamizelkach. Generalnym odbiorcą w Łodzi okazał się Szmul Baumac (Al. Kościuszki 45). Okazało się, że przemysłowcy sprowadzali również platory, narzędzia chirurgiczne itp. Sąd okręgowy skazał Baumaca na 1000 zł grzywny z zamianą na areszt. Rozena zaś i Rozentala po 500 zł grzywny. (k)

KRONIKA MIEJSCOWA

Sprawa poszerzenia ul. Tramwajowej i budowy wiaduktu. W celu umożliwienia kontynuowania z wiosną 1937 roku dalszych robót przy budowie wiaduktu na ul. Tramwajowej — Wysokiej zaszła konieczność wykupienia od właścicieli przyległych nieruchomości pasów gruntu pod poszerzenie wspomnianych ulic oraz pod budowę przyczółków i murów oporowych. Między innymi zarząd miejski ma zamiar wykupić od Francuskiej Spółki Akcyjnej Beżimiennego Towarzystwa Kopalni Węgla „Czeladź” pas gruntu, zawierający 421 m² powierzchni. W tym celu Wydział Techniczny nawiązał z właścicielami wspomnianej nieruchomości pertraktacje, w wyniku których wyrazili oni gotowość odstąpienia miastu potrzebnej pasa gruntu po cenie umiarkowanej. Sprawa ta znajdzie się na najbliższym posiedzeniu rady miejskiej.

Pod budowę nowej ulicy. Na najbliższym posiedzeniu rady miejskiej znajdzie się sprawa nabycia na rzecz gminy miejskiej w Łodzi wolnego od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych terenu położonego w Łodzi przy ul. Bagatela, przeznaczanego w myśl projektu szczegółowego planu zabudowania pod ulicę, zawierającego 541 m² powierzchni oraz skrawka gruntu o powierzchni 18 m², nadającego się do zabudowy.

KRONIKA POLICYJNA

Najpierw wódeczka, a później strzał do przyjaciela. Onegdaj w nocy w domu przy ul. Łagiewnickiej 101 w składzie win i wódek Łęckiego doszło do tragedii na tle nadużycia alkoholu. Właściciel kamienicy, w której mieści się restauracja Łęckiego, niejaki Aleksandrowicz po sutej kolacji wraz ze swym przyjacielem Czesławem Gomulką udał się do Łęckiego po komor-

ne. W tym czasie, gdy restaurator szukał pieniędzy, Gomulka zaczął bawić się pistoletem i przypadkowo zastrzelił swego przyjaciela Aleksandrowicza.

Starzec udusił się w dymie. W domu przy ul. Abramowskiego 32, Andrzej Zdanowski, 74letni starzec usnął, pozostawiając palącą się świecę, ustawioną na skrzynce. Od świecy zajęła się skrzynia, od niej podłoga i z palących, a raczej tających się przedmiotów zaczął wydobywać się dym. Śpiący twardym snem starzec nie przebudził się i najpewniej udusił się w dymie. Gdy po jakimś czasie sąsiedzi spostrzegli dobiewającego się przez szpary u drzwi mieszkani Zdanowskiego dym i gdy drzwi wyważyli — wskutek dopływu świeżego powietrza z pokoju, strzeliły płomienie ognia. Ogień szybko ugaszono. Ratusz z jakim przystąpili sąsiedzi do Zdanowskiego był już bezocowny, starzec nie żył.

Dając zarobek Żydowi, przyczyniasz się do pozbawienia chleba i pracy tysięcy Polaków!

SPORT

I. K. P. mistrzem siatkówki. Trzecie decydujące spotkanie w siatkówkę męską o tytuł mistrza okręgu łódzkiego klasy B przyniosło zdecydowane zwycięstwo drużynie fabrycznej w stosunku 2:1 (15:13, 4:15, 15:13). Dzięki tej wygranej zespół I. K. P. automatycznie awansuje do klasy A i jeszcze w tym roku będzie rozgrywał mistrzowskie spotkanie A-klasowe.

I. K. P. w walce o mistrzostwo Polski. W nadchodzącą niedzielę, dnia 17 bm. drużynowy mistrz Łodzi — I. K. P. rozegra swoje pierwsze spotkanie o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie. Przeciwnikiem Łodzian będzie drużyna K. S. Z. O. z Ostrowca. Jak się dowiadujemy, łodzianie do spotkania tego występują bez Chmielewskiego, który wobec dalszej rekonwalescencji rąk nie będzie mógł startować w tym terminie. Kierownictwo I. K. P. na spotkanie w Ostrowcu wyznaczyło skład następujący, począwszy od wagi muszej: Popielaty, Bartniak, Spodenkiewicz, Woźniakiewicz, Durkowski, Rumpel, Pietrzak i Kubiak. Impreza ta odbędzie się o godzinie 16,30 w Ostrowcu.

Petkiewicz w Łodzi. Jak się dowiadujemy, w przyszłym miesiącu przyjeżdża do Łodzi trener P. Z. L. A. Stanisław Petkiewicz, który przez dwa tygodnie trenować będzie lekkoatletów okręgu łódzkiego. Będzie to przedwstępna zaprawa pozimowa dla naszych zawodników, która odbywać się będzie początkowo na sali, a w razie sprzyjających warunków atmosferycznych i na boiskach.

Szkoły a ping-pong. W dniach 15, 16 i 17 stycznia odbędzie się w sali gimnazjum Piłsudskiego przy ul. Sienkiewicza 46 mistrzostwo Łodzi w tenisie stołowym dla uczniów szkół średnich. Mistrzostwa organizuje koło sportowe wspomnianego gimnazjum w porozumieniu się ze Stowarzyszeniem Nauczycieli Wychowania Fizycznego. Będą to ja terenie Łodzi pierwsze indywidualne rozgrywki uczniowskie w tenisie stołowym o tytuł mistrza.

Druga kolejka mistrzostw zapasniczych. W nadchodzącą niedzielę rozpocznie się druga kolejka mistrzostw drużynowych okręgu łódzkiego w zapasach. W lokalu L. O. Z. A. odbyło się już losowanie kolejności spotkań, wyniki którego przedstawiają się następująco: 17 stycznia — I. K. P. — Zjednoczone i Wima—Sokół. 24 stycznia — I. K. P.—Sokół. 31 stycznia — Zjednoczone — Sokół i I. K. P.—Kruszender. 14 lutego — Zjednoczone—Wima i Sokół—Kruszender oraz 21 lutego — Kruszender—Zjednoczone i Wima—I. K. P. Stan tabeli po rozgrywkach pierwszej kolejki przedstawia się następująco:

1. I. K. P.	4 spotk.	pkt. 8:0	65:21
2. Wima	4	6:2	54:28
3. Kruszender	4	4:4	52:37
4. Sokół	4	2:6	29:58
5. Zjednoczone	4	0:8	11:67

Warszawianka w Łodzi. W nadchodzącą niedzielę przyjeżdża do Łodzi bokserska drużyna Warszawiarki, która rozegra z jedną z tuł. drużyn spotkanie towarzyskie.

Mistrzostwa zimowe Łodzi. Zimowe mistrzostwa lekkoatletyczne Łodzi i okręgu odbędzie się definitywnie w dniu 24 stycznia. Odbędzie się one w krytej hali sportowej Kruszendera w Pabianicach i rozpoczną się o godz. 10,30. Mistrzostwa odbędzie się dla zawodników i zawodniczek klasy A i B. Zgłoszenia zawodników przyjmuje sekretariat L. O. Z. A. do dnia 19 bm. włącznie.

Szermierze na planszy. Drużynowe mistrzostwa szermierze w Łodzi wchodzi w fazę końcową i właśnie z tego powodu stają się coraz więcej interesujące. Ostatnia niedziela najważniejszym kandydatem do tytułu mistrza dała dwa nowe zwycięstwa, a mianowicie Pocztowemu P. W. nad Klubem Prac. Elektryczny w szpadzie 10,5:5,5 i szabli 14:2 oraz W. K. S. nad Policyjnym K. S. w minimalnym stosunku 16,5:15,5. Tutaj w szabli zwyciężył Policyjny a jedynie w szpadzie Wojskowy przeważali swych przeciwników. Po tych rozgrywkach w dalszym ciągu w tabeli prowadzący Pocztowe P. W. przed W. K. S. i P. K. S.

NERWOL

Chemika Dra Franzosa, środek (nacieranie) przeciw
REUMATYZMOWI
kluciu z powodu przeziębienia, postrzałowi,
ischiasowi. Do nabycia tylko w aptekach

Wyrób i główna sprzedaż
APTEKA MIKOLASCHA
LWOW Kopernika 1

Kupię dom

II pięt. czynszowy, rentowny w dobrym stanie, wprost od właściciela Cena 25 tys. zł. Wpłaty do 20.000 zł. Mieście Leszno, Września lub inne powiat. garnizonowe miasto. Oferty Oredownik, Witkowo. nr 37046

Piekarnia

dobrze prosp. przy najruchliwszej ulicy, miasto 3000 miesz. Wypiek dzienny 120 chleba z dobrze zaprowadzonym cukiernictwem do odstąpienia z powodu objęcia własności. Zgłoszenia „Oredownik”, Witkowo. n 37089

Emulsja „Erbe”

z tranu norweskiego
zawierającego 500 jedn. Witamin A
i 250 „ Witamin D

R. Barcikowski S. A. Poznań

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 924, n 2745, d 1790 i t. d. = 1 słowo.
Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmują się do godz. 10.30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 9.45.

1. DOMY-PARCELE

Kamienica

nowa ogrodem cena 30 000 wpłaty 15 000 hipoteki 9 000 amortyzacja. Bloch Poznań. Aleja Marcinkowskiego 15, zd 56 922

4. OSOBISTE

Pewne

jednostki miasta Czempinia rozsiewają fałszywe wersje o mojej praktyce lekarsko-dentystycznej, przez co szkoda mi w pracy. — Ostrzegam wszystkich, gdyż zmuszona będę wystąpić przeciwko tym osobom na drodze sądowej. Raczkowska, lek.-dent., Czempin, zd 57 107

6. OŻENKI

Kawaler

około czterdziestki, przystojny — 14 000 zł. wżeni się w większe gospodarstwo, wdówka niewykłuczona. Oferty Oredownik, Poznań zd 56 969

Kawaler

przystojny lat 29, blondyn żeni się paria, która dopomocze do utrzymania pracy. Oferty Oredownik, Poznań zd 57 134

Wdowiec

rzemieślnik, lat 34, posiada nowy dom składam poszukuje panią — lub bezdzietnej wdowy z posagiem, celem ożenku. Oferty Oredownik, Poznań zd 57 129

Kawaler

rzemieślnik, żąda pracy, własny warsztat, nieruchomości, pozna pannę gotówką cel matrymonialny. Oferty Oredownik, Poznań zd 57 099

7. SPRZEDAŻE

Sprzedam

dom w powiatowym mieście, dochód miesięczny 100, do objęcia 6 000. — Właściciel Wachowiak, Szamotuły, Calliera 8, zd 56 325

Sprzedam

zakład fryzjerski dobrze zaprowadzony okolica niemiecka. Informacje Kaus Leszno, Wschowska 20. n 36 516

Koloniałno-

delikateryjny korzystnie w mieście przemysłowo-powiatowym zaraz. Adres Oredownik, Poznań zd 55 674

Zakład

stolarsko-mechaniczny sprzedam. Olechowski, Sieradz, Legionów. zd 56 057

Walizkowa

maszyny do pisania Junior Remington, mało używana jak nowa sprzedam. Oferty Oredownik, Poznań zd 56 946

Sprzedam

trzy roje pszczoł w nowoczesnych ulach kompletnymi przybarami, powód wyjazd. Oferty — agentura Oredownika, Pobiedziska. n 37 087

Skład

sprzętów kuchennych — zaprowadzony z mieszkaniem w Poznaniu sprzedam. Do objęcia 3.500. — Oferty Oredownik, Poznań zd 57 137

Skład

spożywczo delikateryjny, dobrze prosperujący, centrum, przylegającym większym mieszkaniem, obszernymi piwnicami sprzedam. Wskaże Oredownik, Poznań zd 57 287

Maneż

26 obr., szezczarka 3 koszarowa i wóz resorowy sprzedam. Oferty Oredownik, Poznań zd 57 078

Rzeźnictwo

z warształem, przyległym mieszkaniem, 3 pokoje zaraz korzystnie sprzedam. Adres wskaże Oredownik, Poznań zd 57 067

Kuznia

zabudowanie maszynowe, ogrodem, kościelnej wiosce 4 000, wpłaty 3 000 sprzedam Nowak, Poznań, Skarbowska 1. Znaczek. zd 57 201

Kuznia

dwadzieścia osiem mórg ziem, maszynowe zabudowanie, kościelnej wiosce, prywatnie 10 000, wpłaty 6 000, Nowak, Poznań, Skarbowska 1. zd 57 203

Gospodarstwo

siedemnaścimorgowe zymnej ziemi bez inwentarzem, zabudowanie maszynowe, prywatnie 4 000 wpłaty 2 000, Nowak, Poznań, Skarbowska 1. zd 57 205

Zaprowadzony

zakład fryzjerski w samym centrum, pierwszorzędną klientelą, korzystnie zaraz sprzedam. Oferty Oredownik, Poznań zd 57 259

Motor

benzynowy - naftowy 5 koni jak nowy zaraz sprzedam. Ludw. Znak, Kościelną Piłsudskiego 44. n 37 090

18. DZIERŻAWY

Skład

pieczywa bez konkurencji, najsilniejszy w innej branży do wydzierżawienia. Oferty Kurcewicz, Poznańsk: zdg 56 966/7

Piekarnię

wydzierżawie zaraz z urządzeniem, egzystencja pewna, duża wieś, Kowalski, Koźle, powiat Szamotuły. zd 56 881

Piekarnię

Poznanio pełnym biegu, urządzeniem, mieszkaniem z powodu wyjazdu 2 000 spiesznie sprzedam. Nowak, Poznań, Skarbowska 1. zd 57 204

Oberża

koloniałka, sala, urządzeniem mieszkaniem, kościelnej wiosce, okolice Leszna, pięćdziesiąt miesięcznie wydzierżawie. Nowak, Poznań, Skarbowska 1. zd 57 202

Odstąpię

restaurację wyszynkiem powiatowym mieście, towar, urządzenie, 2 tysiące zł. Zgłoszenia do agentury Oredownika, Miedzynhód. zd 56 347

Resztówka

dwieściepięćdziesiątmorgowa sławny inwentarzem, średzkim, właściciela, dwanaścieletnie objęcie 4 000 wydzierżawie. Nowak, Poznań, Skarbowska 1. Znaczek. zd 57 206

Ogrodnictwo

dzierżawa 6 mórg z mieszkaniem korzystnie do odstąpienia. Adres wskaże Oredownik, Poznań zd 57 135

Piekarni

przepisowej bez urzędzenia poszukuje celem dzierżawy. Oferty Oredownik, Poznań zd 57 058

Dzierżawy

tanio ubikacji albo składu na kolonialkę na wsi lub w mieście. — Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 57 150

300

mórg wydzierżawie, 20 bydła, martwy kompletny, 2 stogi, oziminy 120, objęcie 12 000, Kinzhuber, Sulęcinek. zd 55 041

Piekarnię

cukiernie nowoczesna, kolonialka wydzierżawie zaraz. Okolica Poznania. Objęcie 5 600 zł. Oferty Oredownika, Poznań zd 54 908

Piekarnia

cukiernia przepisowa w Poznaniu od zaraz do wydzierżawienia. — Adres wskaże Oredownik, Poznań zd 57 041

Dzierżawy

wiekszego gospodarstwa lub mniejszej cegielni poszukuje natychmiast. Oferty Oredownika, Poznań zd 57 364

Piekarni

dzierżawy poszukuje zaraz od właściciela w mieście. Oferty Agencja Oredownika, Kościelną n 37 091

20. URZĘDOWE

Zapowiedź.

Podaje się do ogólnej wiadomości że 1 handlarz Edmund Stachowiak, kawaler, zamieszkały w Wągrowcu przy ulicy Keyńskiej 48, syn handlarza Piotra Stachowiaka i żony jego Władysławy z domu Niemir zamieszkałych w Wągrowcu 2, Jadwiga Czerwiecka, panna, bez zawodu, zamieszkała w Wągrowcu i Leczczy, córka mistrza koszykarskiego Zygmunta Czerwieckiego, zmarłego i ostatnio zamieszkałego w Wągrowcu i żony jego Marii z domu Elman zamieszkałej w Wągrowcu, chcą zawrzeć związek małżeński. Obowiązkiem zapowiedzi nastąpić winno w Wągrowcu i Leczczy, Wągrowiec, dnia 5 stycznia 1937, Urzędni stanu cywilnego w zastępstwie (Górcy). — z 57 233

23 ROZMAITE

Ondulacja

trwała 5 — z aparatami elektrycznymi powiatrzyną i parowym, Łódź, Nawrot 54a Józef Podlesny. n 36 384

Wypożyczalnia smokingów

najnowsze fasony, wielki wybór, Jan Szymański, Łódź, Lagiewnicka 26, pralnia. n 36 403

Chrześcijańska

Wypożyczalnia sukien ślubnych, balowych, najelegantsze fasony, duży wybór Łódź, Limanowskiego 38, (Aleksandrowska) w pralni n 36 974

26. SZUKA POSADY

Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce obliczamy po jednej trzeciej cenie drobnych.

Rządca

kawaler, lat 38, 14 lat praktyki, hodowca obory zarodowej, zna się na uprawie rolnej, dobre świadectwa, wymagania skromne, szuka posady od zaraz lub później. Łaskawe zgłoszenia do Oredownika, Poznań zd 57 040

Woźnica — Robotnik

300 kaucji bankowej szuka pracy. Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 57 111

Ogrodnik

kawaler, lat 29 poszukuje posady zaraz, ewentualnie jako pomocnik. Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 57 087

Ogrodnik

kawaler, dzielny w swym zawodzie, może się zająć również inną pracą poszukuje posady. Oferty Oredownika, Poznań zd 57 357

27. WOLNE MIEJSCA

Monter

do reparacji maszyn oraz stangret od 1. 4. 37, na deputat ogrodnik kawaler od 15. 1. 37, potrzebni. Oferty z odpisami świadectw przyjmujmie Maj Mierzewo, poczta Jarzabkowo, pow. Gniezno. d 22 070

Podwórzowy

z praktyką tylko dobra siła. Zgłoszenia Maj, Kromolice, p. Kuklińców. zd 56 694

Wymownemu

gotówka 50—100 dam możliwość zarobku w lepszym rentownym handlu (Nowosć). Oferty Oredownika, Poznań zd 57 335

Fryzjer

potrzebny od zaraz. Gdwin, Okazywie 9. n 36 500

29. ROZRYWKA

Radioaparaty

Premi i Telefonen zasięgiem, selektywnością i wiernością oddanych tonów zadawola — najwybredniej.

szego słuchacza. Długoterminowe spłaty. Fachowa obsługa.

Radiolavox
Poznań, Ratajczaka 14. Tel. 32-18 n 36 691

programy radiowe

OGÓLNOPOLSKIE

Czwartek, 14 stycznia.

6.30 audycja poranna; 11.30 poranek muzyczny dla młodzieży szkół powszechnych (z Krakowa); Wykonawcy Zbysław Woźniak (tenor), chórz. żeńskiej szkoły powszechnej im św. Scholastyki w Krakowie i krakowski chór chłopięcy pod dyr. Józefa Suwary; 11.57 sygnał czasu; 12.03 zespoł. esonowy Pawła Rynasa (z Katowic); 12.40 dziennik południowy; 15.00 wiadomości gospodarcze; 16.20 „Styczeń” — pogadanka dla dzieci starszych; 17.00 „O społecznym porządku prawnym” — odczyt; 17.15 koncert solistów. Wykonawcy: Helena Ottawowa (fort.) — Lwów; Cezary Kowalski (śpiew) — Warszawa; 17.50 „Książka i wiedza”; „Mickiewicz i Słowiańszczyzna w świetle najnowszych badań” — odczyt; 18.00 pogadanka aktualna; 18.10 komunikat śniegowy z Krakowa; 18.13 wiadomości sportowe; 18.50 pogadanka aktualna; 19.00 klasyczny Teatr Wyobraźni — nadaje premierę słuchowiska p. t. „Przedwzrost rycerz don Kiszot”; „Maneż” wg. Mignela de Cervanteza Saavedry. Przetłumaczył i opracował Edward Boye; 19.30 mała orkiestra Polskiego Radia; 20.30 „U wesołniej ściany Rzeczypospolitej” — feliton; 20.45 dziennik wieczorny; 21.00 słowo wstępne o Ludomirze Różycki — wygł. Stan. Golaehowski; 21.05 „Sylwetki kompozytorów polskich”; „Ludomir Różycki” — XII aud.; 22.10 lekki koncert w wykonaniu orkiestry wileńskiej (z Wilna).

KRAJOWE

Czwartek, 14 stycznia.

Warszawa — 12.50 pogadanka rolnicza; 15.15 aria i pieśni instrumentalne (płyty); 16.00 skrzynka ogólna; 16.45 „Życie kulturalne stolicy”; 16.55 koncert orkiestry wojskowej pod dyr. kpt. Zdenka Runda (płyty); 18.20 „Orbis mowi”; 23.00 muzyka taneczna w wykonaniu małej orkiestry P. R.

PROPONUJEMY LAMPOWICZOM

na czwartek:

15.00 Koszyce. — Rec. skrzypce Polaka. Praga. Sonata Kreicla; 14.45 Królewiec. Koncert orkiestry; 16.30 Monachium. Koncert symfoniczny, Wrocław. Koncert solistów (śpiew, skrzypce, fort. i klarnet); 18.00 Koenigswnst. Rec. fort. Schultzeo; 18.15 Leningrad. Koncert symfoniczny; 19.00 Frankfurt. Utwory J. S. Bacha, Londyn Reg. Pieśni z tow. lutni. Paris PTT. Rec. organowy Tenne Nizan; 19.05 Tallin. Pieśni ludów nuro-fiński; 19.10 Królewiec. Wesołe słuchowisko; 19.20 Lipsk. Ebnudy symfoniczne Schumanna; 19.30 Sztokholm. „Tana haeser” op. Waznera. Praga. „Niezwycezeni” op. Foerstera Droitwieh. Utwory wybrane w wyk. ork.; 20.00 Hamburg. Wybrana muzyka taneczna. Kopenhaga. Koncert symfoniczny z udz. sol. Marty Krasowej (śpiew); 20.15 Monte Ceneri. „Don Kichot” op. Rombacha. Radio Romania. Koncert symfoniczny z Ateneum, Rzym I. „Granatieri” op. kom. Valente; Koenigswnst. Koncert ork. Lipsk. „Człowiek wraca” słuch.; Mediolan. „Przyjaciel Fryc” op. Mascagniego z La Scala; 21.15 Londyn Reg. Koncert ork. (tow. Czajkowskiego. Gemana i Sjolow); 21.20 „Mascagneta i Le Loure” op. Adama; 21.30 Wiedeń. Eiffla. Koncert symfoniczny. Paris PTT. Teatr ludowy litewskie; 21.55 Kowno. — Pieśni ludowe litewskie; 22.00 Londyn Reg. Muzyka taneczna. Sztokholm. Pity wybrane; 22.15 Luksemburg. Koncert symfoniczny (sol. Edyta Laszlo fort.); 22.20 Wiedeń. Trio na fort. skrz. i waltornie Be-dur Brahmas; 22.45 Budapeszt. Koncert ork. operowej; 23.00 Koenigswnst. Muzyka lekka i taneczna. Poste Parisien. — Orkiestra; 24.00 Wiedeń. Melodie rozrywkowe operetkowe i filmowe. Sztuttgart. Koncert nocny (muzyka Schuberta).

Skład Artykułów fotograficznych „FOTO-FOX”

Łódź, ul. Piotrkowska nr. 105 tel. 256-16

poleca dla P. T. amatorów: Blony, klisze krajowe i zagraniczne i t. p.

Humor zagraniczny

Odważna gosposia.

— Wymówiłaś miejsce kucharce, tej czarownicy?
— Nie jeszcze. Zalatwię to, jak wyjedziemy na lotnisko, przez telefon. Cóż mi ona wtedy zrobi? (x)

OREDOWNNIK

WYCHODZI CODZIENNIE Z DATA NA DZIEŃ NASTĘPNY

Centrala: Poznań, św. Marcin 70. P. K. O. Poznań 200 149
Telefony centrali: 40-72, 14-76, 33-07, 44-61, 35-24, 35-25
W niedziele, święta i późnym wieczorem: 35-24, 40-72

Redaktor odpowiedzialny Andrzej Trella z Poznania. — Za wszystkie wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Leon Trella, Łódź, Piotrkowska 91. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada Redakcją niezamówionych redakcja nie zwraca.

Ogłoszenia i reklamy: Na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie 4-lamowej przy końcu tekstu redakcyjnego 30 gr., na stronie 4 (tej) 30 gr., na stronie 2-giej 60 gr., na stronie wiadomości lokalnych 100 gr. nadwyżki. Drobne ogłoszenia najwyższ 100 słów, w tem 5 nagłówekowych (drukowanych tusto); słowo nagłówekowe 15 gr., każde dalsze słowo 10 groszy. Za różnice między zestawem a wysokością ogłoszenia, powstałą wskutek matrycowania, wydawnictwo nie odpowiada. Ogłoszenia są płatne zgóry.

Nakład i czcionki: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna, Poznań, św. Marcin 70.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, z abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

W Pajęczej Sieci

Sensacyjna powieść współczesna — Napisał specjalnie dla „Orędownika” Antoni Hram

59)

Wkrótce jednak myśli Gutermana skierowały się w inną stronę. Potrzeba mu było oddanego człowieka, gdyż sam nie mógł podołać zadaniu, jakie sobie postawił. W tym więc celu, zdobywszy odpowiednio informacje od Świdra, zamierzał udać się „Pod bociana”.

— Dawno tam nie byłem i dlatego trzeba wykombinować jakąś prawdopodobną historię, odnośnie tajemniczego zniknięcia Świdra — rozmyślał, wiedząc dobrze, że zarówno Bocian jak i bliżej żyjąca ze Świdrem klientela spelunki jest poinformowana o zaangażowaniu się tego opryszka w jakiejś awanturze, właśnie z nim. Mogłyby z tego wynikać niepożądane następstwa.

— Wprawdzie puściłem już wcześniej pogłoskę o aresztowaniu Świdra w Gdyni, przy robocie, którą sam miał zainicjować, tym niemniej jednak należy dostarczyć im bliższych informacji — układał sobie w głowie. — To zresztą nie jest takie trudne... damy sobie radę. Mogę im na przykład powiedzieć, że pomoc jest mi właśnie potrzebna w celu ułatwienia ich kamratowi ucieczki z więzienia. O, to będzie dobre — ucieszył się, zacierając ręce z zadowolenia.

Z tymi myślami skręcił w jedną z bocznych uliczek i w kwadrans później znalazł się na przedmieściu. Od knajpy Bociana dzieliło go jeszcze niespełna pół kilometra. Przerobny Rachmil zatrzymał się teraz pod jedną z nielicznych tu latarni i dokładnie rozejrzał się dokoła. Uczynił to raczej z przyzwyczajenia niż z obawy, aby mógł być w tej chwili przez kogokolwiek śledzony.

Na razie nie zauważył nic podejrzanego. Nieliczni o tej porze przechodnie mijali go obojętnie, nie zwracając najmniejszej wagi na stojącego samotnie człowieka. Od czasu do czasu zatrzymało się tylko na nim krótkie, przelotne spojrzenie zdążającego do domu przechodnia.

— Wszystko jest w porządku — mruknął Rachmil, zamierzając udać się już bezpośrednio „Pod wesołego bociana”.

Jednakże w ostatniej chwili uwagę jego zwróciła na siebie jakaś starsza, tęga kobieta, wyglądająca na przekupkę. Kobieta ta szła wolno, jakby pragnęła o tej porze zażywać spaceru i kiedy zbliżyła się do Gutermana, spojrzała mu w oczy z wielo mówiącym uśmiechem. Nie zatrzymała się wprawdzie, lecz poszła dalej, ale to bądź co bądź dało Rachmilowi wiele do myślenia.

— Cóż ta Żydówka chce ode mnie? — myślał z wrastającym zaciekawieniem. — Czyżby rozpoznawała we mnie współziomka i ucieszyła się, że jest nas przynajmniej dwoje na tej prawdziwej oazie polskości?... Musi być nietutejszą... uśmiechnął się.

Zaintrygowanie jego wzrosło jeszcze więcej, gdy tamta zatrzymała się o kilka kroków dalej i przyglądała mu się z wyraźnym natręctwem.

To już wyraźnie zaniepokoiło Gutermana i wprowadziło go w rozdrażnienie. Pragnąc się pozbyć tej kobiety, przeszedł na drugą stronę ulicy i przyspieszył kroku. Uszedłszy w ten sposób kilkadziesiąt metrów, obejrzał się za siebie. Podejrzana Żydówka szła jego śladem.

Wściekły Rachmil zmógł w uszach przekleństwo i zatrzymał się momentalnie, pragnąc wyjaśnić tę nismilą sytuację.

— O ile nie wymienie mnie teraz, a zatrzyma się obok, zapytam ją otwarcie o przyczynę tego rodzaju bezczelnych obserwacji. — postanowił.

Jednakże tym razem kobieta go uprzedziła. Podeszła śmiało do niego i z tym samym co przed tym uśmiechem zagadnęła obcesowo:

— Chciałabym z panem porozmawiać.

Guterman spojrzał na nią z nieukrywanym zdziwieniem.

— Niech się pan nie gniewa, ale na tym interesie możemy obydwójce do-

brze zarobić — dorzuciła, aby zdopinguować go tym zdaniem.

— Czego pani sobie życzy? — zapytał zniecierpliwiony.

— Tutaj nie możemy o tym mówić — szepnęła tajemniczo. — Niech pan wejdzie do bramy — pociągnęła go za rękaw.

Znajdowali się w tej chwili w ciemnym zaułku, przed niewielką, odrapaną kamieniczką, której ciemna brama była doskonałym, chwilowym schronieniem. Rachmil prawie podświadomie, zaintrygowany do żywego, udał się za kobietą.

— Niech się pan nie gniewa, o ile zaszłoby tutaj jakieś nieporozumienie — zastrzegła w wstępie szeptem, kiedy znaleźli się w ciemnej, cuchnącej zgnilizną i pleśnią bramie.

— Czegóż pani u diabła chce ode mnie? — warknął Guterman, widząc, iż tamta wykorzystuje jego uzasadnione zaciekawienie, któremu nie był w stanie się oprzeć.

— O, z pana ostry facet — zaśmiała się, niezrażona tonem Rachmila.

Guterman zaczął wargi, aby nie dać jej soczystej odprawy, którą miał już na końcu języka. Ciekawość jednak przemogła wewnętrzne wzburzenie.

— Tylko bez głupich żartów — zgromił ją spojrzeniem.

— Po co się gniewać, proszę pana, kiedy możemy ubić świetny interes — zaskrzeczała megiera, mizdrząc do Gutermana swą żółtą, odpychającą twarz i lypiąc znacząco białkami oczu. Ja pana nie dziś po raz pierwszy obserwuję — ciągnęła dalej szeptem. — Widziałam pana jeszcze wtedy, tam za miastem, w polu, pamięta pan? Byłście we dwoje...

— Więc oż z tego? — zapytał Rachmil, zaniepokojony słowami nieznaną.

— Ładną pan ma dziewczynkę — uśmiechnęła się znów kobieta. — Gdzie pan taką znalazł?

— Czy pani chce doprowadzić koniecznie do tego, abym we właściwy sposób zareagował na tę bezczelność? — warknął Rachmil, wyprowadzony z równowagi.

— O jej, jaki z pana nerwus... — zauważyła, bynajmniej nie zrażona tonem Gutermana. — Ja chce z panem ubić interes, a pan na mnie wyjeżdża z gębą...

— Więc słucham panią; tylko proszę bez długich wstępów i głupich żartów — zastrzegł.

— Widzi pan, moja sprawa jest właśnie tego rodzaju, że nie można od razu przystąpić do rzeczy. Boję się, abym przez pana nie została źle zrozumiana... — kołowała przecznie.

— Więc po co było mnie zaczepiać — wzruszył ramionami mężczyzna, udając, że sprawa ta nie wiele go interesuje.

— Zaraz, proszę pana — chwyciła go za rękaw, widząc, że Guterman zamierza odejść. — Ja znam się dobrze na kobietach i chciałam pana ostrzec, aby pan był ostrożny z tamtą.

— Z którą? — zapytał, choć dobrze wiedział, kogo ta kobieta ma na myśli.

— No z tą, z którą pan spacerował przedwczoraj w nocy — odparła.

— Dlaczego?... pani ją zna? — nie ukrywał już zdziwienia, ani wrastającego zaciekawienia.

— Niekoniecznie muszę znać — uśmiechnęła się dwuznacznie. — Dla mnie wystarczy spojrzeć na kobietę, aby wiedzieć, co to za jedna. To nie jest przecież pańska narzeczona i dlatego nie może się pan na mnie gniewać o to, co mówię. Ładna jest, to przynajmniej i nie dziwi się panu... Proszę jednak być z nią ostrożnym.

— Dajmy na to, że pani ma rację — powiedział Rachmil. — Gdzież jednak jest ten interes, o którym pani wspominała w wstępie?

Ale sprytna kobieta, jakby nie słysząc tych pytań, ciągnęła dalej, starając się przygotować odpowiedni grunt do zamierzonej akcji:

— Pan jej przecież nie kocha, bo takiej kobiety kochać nie można. Jest dla pana tylko chwilową zabawką i to

drogą — dodała ze znanstwem. — Tymczasem mnie jest taka potrzebna. Dam panu solidne odstępnę — uśmiechnęła się oblesnie.

— Ach tak? — Guterman zrozumiał dopiero teraz, o co chodzi nieznaną. — Skąd pani jednak wie, że ona jest właśnie tego typu kobieta, o jaką pani chodzi? — zapytał. — Czy pani opiera to jedynie na domysłach, czy też ma jakieś konkretne dane ku temu?

— Nie chciałabym o tym mówić — odparła wymijająco. — Zresztą co panu po tym, skoro pan sam jest dostatecznie przekonany o prawdziwości mych słów. Jak panu powiedziałam, dam wysokie odstępnę i sprawa będzie załatwiona; czy zgoda?

— A pani co po niej?

Kobieta miast odpowiedzi ukazała w uśmiechu dwa rzędy sztucznych zębów. — Udaje pan naiwniacka, a dobrze wie, o co chodzi. Trudno, trzeba żyć.

— Czy pani jest tutejsza? — zapytał z kolei Rachmil.

— Nic podobnego — zaprzeczyła. — Przyjechałam tylko po towar i zaraz wracam do Warszawy. Pan wie, że nie można tego robić na swoim terenie... Znam człowieka dobrze i policja obyczajowa ciągle depcze po piętach — westchnęła. — Cieżkie czasy... dawniej bywało inaczej.

— To prawda — powiedział Rachmil jakby w odpowiedzi swym myślom.

— No więc jak, panie, zgoda? — zapytała. — Nie możemy tutaj stać długo, glina weszły — użyła fachowego określenia.

Jednakże przebiegły Guterman nie dał się zbyć półsłówkami. Zastanawiało go wiele szczegółów, które domagały się wyjaśnienia: Skąd ta podejrzana...

Nowy kompan

Zjawienie się Rachmila „Pod bocianem” wywołało pośród niektórych bywalców knajpy niebywałą sensację. Wiedzieli bowiem powszechnie, że Świder, który cieszył się tutaj największym miernem i zniknął przed dwoma tygodniami, zaangażował się u Gutermana. Spodziewano się więc teraz dowiedzieć bliższych szczegółów o losie tego opryszka.

Jednakże Rachmil nie miał czasu ani chęci wdawać się w rozmowy z licznymi o tej porze gośćmi spelunki, lecz natychmiast wywołał Bociana do sąsiadującego z knajpą pokoiku i zamówił wódkę i zakąski, zamknął się tam z nim, postanawiając szybko załatwić pilną sprawę, w jakiej tu przybył.

— Czy jest tu u was w tej chwili niejaki Rudzik? — zapytał, siadając naprzeciw zaniepokojonego tą nagłą wizytą gospodarza lokalu.

— Kto taki? — nadstawił ucha Bocian, udając, że nie dosłyszał, a w gruncie rzeczy pragnąc zyskać nieco czasu na obmyślenie odpowiedzi.

— Rudzik... Józek Pokrzywa — wyjaśnił Rachmil szczegółowiej.

— Rudzik... Rudzik... a nie wiem; nie uważałem — padła wymijająca odpowiedź. — A o co to niby chodzi? — zapytał z kolei.

— Potrzebny mi jest i to bardzo — odparł Guterman, nalewając kieliszki.

— Może i potrzebny — zgodził się Bocian — ale ja tak nie mogę wydać ludzi na niewiadome — wyraził obawę.

— Jakto?

— Poleciałem wam przecież Świdra i do dzisiaj nic nie wiadomo, co się z chłopem stało.

— Ach, o to wam chodzi — uśmiechnął się Guterman. — Czyż wam nie wspominałem o nim? — udał zdziwionego.

— Nie — odpowiedział Bocian. — Coś tak niektórzy goście przebakiwali, że siedzi, ale trudno dowiedzieć się prawdy. Wyście powinni wiedzieć.

— Tak, Świder siedzi — odparł Rachmil powoli. — I właśnie chodzi mi o niego. Puścił się w Gdyni na niepewną robotę i nakryli go z miej-

na megiera dowiedzieli się o jego nocnym spacerze z Beatą poza miastem i dlatego odważyła się zaczepić go tak obcesowo? Nie chciał jej wręcz o to zapytać, wiedząc z góry, że i tak nie dowie się prawdy, a przy tym należało to dobrze rozważyć. W dodatku zrodziła mu się w tej chwili pewna myśl, która przy urzeczywistnieniu mogła okazać się bardzo korzystną.

— O tym wszystkim chciałbym z panią obszerniej porozmawiać, lecz teraz nie mam czasu, no i miejsce nie jest do tego odpowiednie — powiedział. — Może zechce mi pani pozostawić swój adres.

— Kiedy ja zaraz rano chcę wracać do Warszawy. — odparła kobieta. — Nie mogę się tutaj dłużej zatrzymywać.

— To niedobrze — skrzywił się Rachmil, spoglądając na zegarek. — Teraz nie mogę pani poświęcić dłużej ani minuty, a chciałbym wszechstronnie rozważyć uczynioną mi propozycję. Niech więc pani zostawi mi swój warszawski adres. O ile propozycja będzie mi odpowiadać, znajdę panią i w Warszawie.

— Po co się tu namyślać — chciała go przekonywać.

— Jak pani chce; ja nie mam czasu — przerwał jej, zabierając się do odejścia. — Swojego postanowienia zmienić nie mogę.

— Niechaj więc i tak będzie — zgodziła się, nie mając innego wyjścia. — Mieszkam na Krętej, na Nalewkach, pod dziewięćdziesiątym siódmym. Nazywam się Krygier... ciotka Krygier; tak mnie powszechnie nazywają.

— Dobrze, będę pamiętał — rzucił Rachmil i wybiegłszy z bramy, szybko zniknął na najbliższym zakręcie bocznej uliczki.

W tych dniach była rozprawa i zafasował dyche.

— Dziesięć lat? — zdziwił się Bocian, spoglądając z niedowierzaniem na swojego rozmówcę. — Nie czytałem nic o tym.

— Może i przeoczyli, bo były inne, ważniejsze procesy — odparł Rachmil. — W każdym razie to prawda, bo wracam z Gdyni, gdzie do chwili procesu utrzymywałem ze Świdrem kontakt. Posyłałem mu żywność i od czasu do czasu udało się przemycić jakiś grypsik. Popatrzyć mają go przewieźć na Święty Krzyż, a to jest jedyna okazja, żeby go odbić, albo ułatwić potajemną ucieczkę. Dlatego jest mi potrzebny człowiek odważny i pewny. Świder mi właśnie w ostatnim grypsie zalecił Rudzika.

— Rudzik do tego dobry — przyznał Bocian dość obojętnie, nalewając wypróżnione przed chwilą kieliszki.

— Sprowadźcie go tutaj — niecierpliwiał się Rachmil.

— Zaraz, pomału, nie pali się — odparł gospodarz knajpy. — Musimy wpiwer wypić wódkę i rozpatrzyć cały plan od początku do końca. Poważnych spraw nie można załatwiać tak na gorąco. Chodzi o to, żeby uwolnić tamtego, a nie wpakować jeszcze siebie i Rudzika — wyraził swoje zdanie. — Jakaście to uplanowali?

Guterman był wściekły. Zależało mu na pośpiechu i pragnął uniknąć niebezpiecznych badań Bociana, gdy tymczasem sprawa zapowiadała się wręcz odwrotnie. Chcąc jednak za wszelką cenę uchronić się przed wszelkiego rodzaju podejrzeniami, musiał udzielić Bocianowi bliższych wyjaśnień. Wobec wrodzonej inteligencji i nieprzeciętnego sprytu nie przychodziło mu to wprawdzie zbyt trudno, jednakże mógł stracić dużo cennego czasu, na którym mu bardzo zależało.

— Plan jest dopiero do opracowania — odparł wymijająco. — A nie chciałbym go u was omawiać, bowiem policja depcze mi dawno po piętach i lada chwila może wpaść tutaj jakiś agent.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Co pisał 30 lat temu „Orędownik“ o trzęsieniu ziemi w San Francisco

W związku z wspaniałym i interesującym zarazem filmem pt. „San Francisco“, wyświetlanym obecnie na ekranach kinoteatrów polskich, warto przypomnieć, co o tej straszliwej katastrofie trzęsienia ziemi, jaka w kwietniu 1906 nawiedziła miasto San Francisco, pisał ówczesny „Orędownik“. Opisy tej katastrofy są tak przejmujące w swej grozie, że czyta się je z zapartym oddechem. Odwróćmy zatem pośrodku już i pyłem pokryte strony „Orędownika“. Czytamy w nr. 90 z dnia 20 kwietnia 1906 r.:

Trzęsienie ziemi w San Francisco

Straszna katastrofa nawiedziła rano San Francisco, stolicę Kalifornii i główne miasto portowe na zachodzie Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Trzęsienie ziemi zburzyło wielką część miasta. Wybuchł ogromny pożar, który przybiera coraz większe rozmiary, ponieważ brak środków ratunkowych. Tysiące ludzi padło ofiarą katastrofy.

W sprawie tej nadeszły dziś rano następujące telegramy:

Nowy Jork, 18 kwietnia. Krótco po 5 rano nawiedziło St. Francisco straszne trzęsienie ziemi, które trwało 3 minuty. W tym stosunkowo krótkim czasie zapadło się kilka tysięcy domów. W kilku punktach miasta wybuchły pożary. Trzęsienie ziemi zniszczyło rury wodociągowe, tak, że pożaru nie było czym gasić. Pożar szerzy się w ulicy Market Street. Ratusz wzniesiony kosztem 28 milionów mk., leży w gruzach. Mieszkańcy w dzikim popłochu pół nago wypadli na ulicę. Niezliczone ofiary pogrzebane są w gruzach zapadłych olbrzymich kamienic. Gazownia i zakład elektrycznego oświetlenia zburzone.

San Francisco, 18 kwietnia. Krótco po pierwszym nastąpiło drugie trzęsienie ziemi, które spotęgowało popłoch, ale nie trwało długo. Katastrofa obejmuje całą Kalifornię. Wiele torów i mostów kolejowych uległo zniszczeniu. W San Francisco cała dzielnica, przylegająca do portu, stoi w płomieniach. Jeżeli wiatr nie obróci się w stronę przeciwną, spali się całe miasto. Zarwał się pięcioletni hotel, grzebiąc w gruzach 70 osób, które nadto padły ofiarą płomieni. W innym wielkim domu znalazło śmierć 80 osób. Ogromny „Palace Hotel“ stoi w płomieniach. W południowej części miasta wybuch rezerwuaru gazowego spowodował nowy pożar. Banki są zamknięte. Po ulicach patroluje wojsko, któremu rozkazano strzelać do złodziei.

San Francisco, 18 kwietnia. Cały 2 mile angielskie szeroki pas nadbrzeżny miasta stoi w płomieniach. Pali się około 5.000 budynków. Zginęło kilka tysięcy osób. W dzień katastrofy miała dawać koncert w operze śpiewaczka polska Sembrich-Kochańska. Nie wiadomo, jaki los ją spotkał.

Nowy Jork, 18 kwietnia. Podobno kilka okrętów, należących do eskadry wojennej Stanów Zjednoczonych, zatonoło w porcie w San Francisco skutkiem trzęsienia ziemi. Potwierdzenie tej wiadomości nie nadeszło. Ostatnio telegramy donoszą, że całe San Francisco przedstawia jedno wielkie morze płomieni.

„ORĘDOWNIK“ NUMER 91 Z DNIA 21 KWIETNIA 1906 DONOSI:

Katastrofa w Kalifornii

Wszystkie telegramy nadchodzące z Ameryki stwierdzają jednogłośnie, że położenie w San Francisco i całej Kalifornii jest rozpaczliwym. Miasto pali się we wszystkich częściach na obszarze ośmiu mil kwadratowych. Najpiękniejsze budynki padły ofiarą niszczącego żywiołu, a co oszczędził pożar, to zniweczyło trzęsienie ziemi. Liczbę zabitych obliczają na razie w samym San Francisco na 700 do tysiąca osób, liczbę rannych na kilka tysięcy. Do dziś rana nadeszły następujące telegramy:

Nowy Jork, 19 kwietnia. Wiadomości z San Francisco nie nadchodzą zbyt licznie, ponieważ urzędy pocztowe otoczone są morzem płomieni. Po obroceniu w perzynę domów przez trzęsienie ziemi, w gruzach wybuchł pożar. Straż ogniowa pospieszyła natychmiast na zagrożone punkty, ale nie było czym gasić, ponieważ wodociągi uległy zniszczeniu. To też już o 9 rano paliła się cała dzielnica przemysłowa w Montgomerystreet. Stamtąd rozszerzył się pożar na sąsiednie dzielnice i objął olbrzymie kilkunastopiętrowe hotele, które dzięki żelaznej konstrukcji helkowej wytrzymały zwycięsko trzęsienie ziemi. Wojsko wysadzało w powietrze dynamitem całe dzielnice, aby przynajmniej w ten sposób zapobiedz szerzeniu się katastrofy. Mimo to zgorzały doszczętnie ratusz, kilka najpiękniejszych hoteli i uniwersytet. Spalone w dzielnicy handlowej towary przedstawiały wartość kilku miliardów.

San Francisco, 19 kwietnia. Pożar szerzy się dalej. Spłonął hotel Terminal. Giełda stoi w płomieniach. W czwartek

wieczorem nastąpiło trzecie trzęsienie ziemi. W 6 godzin później wysłano ostatni telegram z samego miasta. Późniejsze wiadomości nadchodzą już tylko z okolicy. Zgliszczą i ruiny otoczono kordonem wojskowym, którego nikomu przekroczyć nie wolno. Począty zgorzały, urzędnicy przeniesli się do sąsiedniego Oaklandu. Rzucono rozpaczliwe hasło: „Ratuj się, kto może!“.

Pogłoska o zatopieniu amerykańskiej eskadry wojennej nie sprawdza się. Pancerniki znajdują się pod San Diego.

Olbrzymie kamienie, waląc się, przysgniatają ciężarem swoim sąsiednie, mniej-

Scena z filmu „San Francisco“

sze domy mieszkalne. Przeraził je jęki konnających i rannych rozlegają się po mieście. Wybuch gazowni spotęgował pożar. Prezydent Roosevelt telegrafował do burmistrza San Francisco, zapytując się, w jaki sposób mógłby udzielić pomocy. Setki mieszkańców rzuciło się na banki, żądając zwrotu depozytów, ale banki zostały zamknięte, a wkrótce potem splonęły. Nieprawdziwą jest pogłoska o śmierci członków opery, między nimi pani Marceli Sembrich-Kochańskiej. Zdołali się oni zaważać uratować.

Nowy Jork, 19 kwietnia. Katastrofa w San Francisco jest najstraszliwszą od niepamiętnych czasów. Do Chicago doniesiono, że liczba ofiar wynosi kilka tysięcy. San Francisco jest zupełnie zniszczone. Bandy rozbójników grasują wśród ruin i kradną, co się da. Wojsko strzela do nich bez pardonu. Katedra św. Ignacego również stoi w płomieniach. Morze skutkiem trzęsienia ziemi wylało na brzegi i zniszczyło kilka torów kolejowych. W porcie utonęło kilkanaście okrętów. Cały pociąg osobowy nieomal wpadł w morze. Na ulicach w San Francisco powstały głębokie szczeliny. Męki żywem w gruzach pogrzebanych ofiar i popłoch pozostałych przy życiu są nie do opisania.

Nowy Jork, 19 kwietnia. Ciemności nocne powiększają grozę położenia, gdyż gazownia i elektrownia uległy całkowitemu zniszczeniu. Z kilkunastopiętrowych kamienic ocalał jedynie gmach dziennika „S. Francisco Chronicle“.

Nowy Jork, 19 kwietnia. Pali się także miasto Berkeley, siedziba uniwersytetu kalifornijskiego. W mieście Tracy pozarywały się wszystkie kominy fabryczne. Sekretarz stanu w Waszyngtonie, Taff, otrzymał telegram z prośbą o wysłanie do San Francisco kilku tysięcy namiotów i żywność dla bezdomnych.

Oakland, 19 kwietnia. Do Oaklandu przybywają zbiegowie z innych miast kalifornijskich. Santa Cruz, Monterey, Gilroy i Hollister są zburzone. Straty w ludziach wszędzie są ogromne. W Santa Rosa 200 osób jest zabitych a 10 tysięcy bez dachu. W San Jose wydobyto z pod gruzów domu obłąkanych 120 trupów, około 150 jeszcze nie odszukano. Pozostali przy życiu wyprawiają dzikie harce na ruinach.

Oakland, 20 kwietnia. Połowa San Francisco stoi w płomieniach. Z 400 tysięcy mieszkańców do wieczora 300.000 będzie bez dachu. Kłęsa głodowa jest nieunikniona. Wczoraj rano o pół do 4 powtórzono się trzęsienie ziemi. W Terminal Island 700 obłąkanych wyswobodziło się gwałtem z zamknięcia. Ogólna liczba zabitych wynosi według dotychczasowych obliczeń **dziesięć tysięcy**, liczba rannych 20 tysięcy. Dzielnica chińska jest spalona. Całe miasto skazane jest na zagładę.

„ORĘDOWNIK“ NUMER 92 Z DNIA 22 KWIETNIA 1906 DONOSI:

San Francisco spalone

Pożar w nieszczęsnej stolicy Kalifornii sroży się dalej i ogarnia także dzielnice, które dotychczas ocalały. Wiatr podsyca płomienie, tak że wszystkie budynki skazane się na zagładę. Z grozą ognia miesza się huk wybuchów dynamitowych, które służą do dzieła ratunkowemu. Ale wszystko okazuje się daremnym. Rozpacz i nędza ogarnia bezdomną ludność, narażoną na pewną klęskę głodową.

Niżej podajemy najważniejsze telegramy:

Katastrofa w Kalifornii

Pożar w San Francisco nareszcie stłumiony. Po trzydniowych zapasach siły natury, połączone z siłami ludzkimi, zdołały stawić zaporę niszczącemu żywiołowi i uratować chociaż czwartą część miasta. Wiatr obrócił się, a strażnicy pożarni wraz z wojskiem wyporządzili jako tako wodociągi i ograniczyli płomienie do pewnego środowiska. Oczywiście następstwa straszliwej katastrofy od razu usunąć się nie dadzą. Rozpacz i nędza panują w dalszym ciągu. Długo potrwa jeszcze, zanim 200 tysięcy bezdomnych znajdzie dostateczne wyżywienie i dach nad głową.

Rozmiary katastrofy są większe, jak pierwotnie przypuszczano. Miasto Santa Rosa jest doszczętnie zburzone, San Jose, Salina i Napa leżą prawie w gruzach. W San Francisco ogłoszono stan obłężenia. Wczoraj zastrzelono 20 bandytów na gorącym uczynku.

Towarzystwo operowe zdołało się uratować, ale straciło prawie cały swój majątek. Artystka polska Marcela Sembrich-Kochańska, zaskoczona w śnie przez katastrofę, uratowała się w płaszczu podróżnym i pantoflach, lecz miała tyle przytomności umysłu, że zabrała z sobą klejnoty. Straty dyrektora towarzystwa wynoszą 600 000 mk. Wszyscy członkowie opery obozują pod gołym niebem.

Wstrzasające i budzące grozę sceny.

Ludność uciekająca z San Francisco opowiada o straszliwych scenach, jakich była świadkiem w nieszczęsnym mieście. Pozrywane druty światła elektrycznego zagrażają życiu mieszkańców. Setki trupów leżą na ulicach. Do kłęski głodowej niebawem przyłączą się rozmaite choroby. Policja zmusza gwałtem wszystkich obywateli bez różnicy stanu do kopania grobów. Każdy mężczyzna musi pracować najmniej godzinie dziennie z łopatą w ręku. Trzęsienie ziemi było tak gwałtowne, że morze wyrzuciło masy ryb na ulicę. Brak wody był tak dotkliwy, że tłumy wypijały brudne kałuże ze ścieków. Nieznośny upał powiększał cierpienia pozostałych w mieście. Wielu rannych umarło z wycieńczenia inni upieklili się żywcem na ulicy. Ci, którzy pozostali przy życiu musieli znieść straszne męczarnie moralne i fizyczne. Gdy w czwartek zapaliła się rzeźnia miejska, 300 sztuk bydła wypadło na ulicę i w dzikim szale deptało wszystko po drodze. Wściekłe buhaje pobodły rogami i poturbowały tuziny uciekających. Około mennisy, w której leży 300 milionów dolarów w złocie, stoczyło wojsko bitwę z uzbrojonymi opryskami. Trzynastu napastników położono trupem.

Składki na pogorzalców płyną obficie i wynoszą już 7 i pół miliarda dolarów (30 milionów mk.). Najstawniejsi miliardrzy Stanów Zjednoczonych dali każdy po pół miliona mk. Władze zabierają bez wszystkiego środki żywności, znajdujące się na okrętach w porcie. W San Francisco panuje wielka drożyzna. Bochenek chleba kosztuje 4 mk., jedno jaje też tyle. Tłum zamorodował jednego człowieka, który umył sobie ręce w studni. Wśród pogorzalców wybuchła obłęd. Nadchodzące namioty oddano przede wszystkim majątkom, które w tych okropnych warunkach porodziły. Najwięcej ofiar zginęło w dzielnicach zamieszkałych przez ludność ubogą. Przy rozbiieraniu gruzów napotyka wojsko na coraz nowe trupy. I tak wydobyto z dwóch hotelów razem 150 zwłok.

Na gruzach banku zastrzelono 35 rabusiów, którzy usiłowali przemocą zabrać nagromadzone tam skarby. W Golden Gate Parku zgromadziło się 15 000 osób, celem odebrania pierwszych nadesłanych prowiantów. W nocy na niedzielę przybył do San Francisco pierwszy pociąg po katastrofie. Setki ludzi pracuje przy naprawianiu torów kolejowych, aby ułatwić dowóz żywności.

Tak pisał „Orędownik“ 30 lat temu o straszliwej katastrofie, która nawiedziła San Francisco, zamieniając to miasto w kupę gruzów i zgliszcz.

Londyn, 20 kwietnia. Katastrofa w San Francisco staje się coraz straszliwszą. Około 300 tysiącom ludzi grozi śmierć głodowa. Przeszło 100.000 przeżyło noc na dworze i mrozie, otoczeni zewsząd niszczącym żywiołem. Sceny, jakie się tam rozgrywały, nie mają podobnych sobie w historii ludzkości. Kobiety, starcy, dzieci i chorzy, pół nago błądzą po ruinach szukając błędnym wzrokiem swoich krewnych.

Pyszne gmachy zapalają się w okamgnieniu jak pudełka zapalek. Milionerzy sypiają z żebrakami w jednym obozowisku pod gołym niebem. Najstraszliwszą była scena w Merchant Pawilonie, który zmieniono na szpital. Było tam około 100 rannych, przy których krzżeli się lekarze. Naraz wpadają policjanci z okrzykiem: Wyrzuć wszystko, gdyż za 10 minut gmach splonie! W tej samej chwili ukazały się płomienie na dachu. Policja gwałtem usuwała zdrowych. Chorych wyniesiono tylko 10, reszta spaliła się żywcem w strasznych męczarniach. Okrzyki rozpacz rannych, nie mogących się podnieść z łóżek, były rozdzierające.

10 tysięcy zabitych — 20 tysięcy rannych.

San Francisco jest zupełnie stracone. Pala się pałace w „Nabob Hill“, Fairmont Hotel, który kosztował 4 miliony marek, jest zupełnie zniszczony. Spaliło się 300 obłąkanych wraz z zakładem w Salinas. Banki uwoziły swoje kapitały w dorózkach. Straty w ludziach podają na 10.000 zabitych i 20.000 rannych, ale prawdziwych strat nigdy dokładnie stwierdzić nie będzie można.

Mieszkańcy miasta dla braku spoczynku i wody popadają w obłęd. Wielu leży w apatii na dachach domów, które pionierzy wysadzają w powietrze, chcąc ratować sąsiednie dzielnice.

„ORĘDOWNIK“ NUMER 93 Z DNIA 24 KWIETNIA 1906 DONOSI:

PODMUCHY WIOSNY W ŚWIECIE MODY

Jeszcze nie mieliśmy prawdziwej zimy, a już dyktatorzy mody wymyślili wiosenne modele kapeluszy dla pań. Jak widzimy z fotografii kapelusze damskie będą w tym roku bardzo duże i szerokie.

